

B L A C K - O U T

d o o r

N I C O L O M A N Z A R I

(Oorspronkelijke titel : "RAPTUS" .)

H.C. 1740 TERNAT
02158209.48

hedwig.cooremans@telenet.be

Vertaling uit het Italiaans door

Hedwig COOREMANS .

1988 .

P E R S O N E N :

Hij .

Zij .

D E K O R :

De woonkamer van een huis, in een dorpje aan de kust van een niet nader bepaald
land .

Tijd : nu .

S C E N E 1 .

Scène in halfduister . Een lamp schijnt in het gelaat van een man die op een sofa ligt . Naast hem zit een vrouw op een stoel . Ze neemt nota .

Z : Laten we opnieuw beginnen . Waarom heb je geschoten ?

H : Weet ik niet .

Z : Weet je het niet of herinner je je het niet ?

H : Ik herinner me niet dat ik ooit geschoten heb .

Z : Waar heb je de revolver verborgen ?

H : Nooit een revolver gehad .

Z : Weet je waarom we hier zijn ?

H : Omdat je de rechtbank een medisch rapport over mij moet voorleggen .

Z : En welke was de beschuldiging ?

H : Moord .

Z : Nee . Poging tot . Je hebt die man niet néérgeschoten . Je hebt OP hem geschoten .

H : Als jij het zegt .

Z : De getuigen zeggen het .

H : Kan ik me niet herinneren .

Z : Weet je hoeveel dagen we hier al zitten ?

H : Acht .

Z : En welke is de termijn die me door de rechter gegeven werd ?

H : Twintig .

Z : Er resten ons dus nog twaalf dagen om de waarheid te ontdekken .

H : Welke waarheid ? Of ik gek ben ?

Z : Gekken bestaan niet .

H : Wat wil je dan ontdekken ?

Z : Wie je was op het ogenblik dat je geschoten hebt . Het tribunaal moet het weten om te beslissen of je in aanmerking komt voor strafmaatregelen .

H : Daarom zou ik schuldig moeten zijn .

Z : Juist . Ik ben er echter van overtuigd dat je het niet bent . Maar ik moet het voor de heren rechters kunnen bewijzen .

H : Voor jullie psychiaters betekent onschuldig dat iemand onbekwaam is tot zelfstandig denken en handelen . Waar of niet ?

Z : Ik heb nooit gezegd dat je onschuldig bent . Je bent niet-schuldig .

H : Is er een verschil ?

Z : Er zijn geen onschuldigen . Tenminste op psychologisch vlak . Juridisch misschien wel .

H : Kom me niet vertellen dat ik moreel verantwoordelijk zou zijn .

Z : Het morele aspect interesseert me niet . Ik hou me bezig met het onderzoek . Ik bijt me niet vast in een dogma .

H : Waarom zou ik volgens jou geschoten hebben op iemand die ik nooit eerder ontmoet heb ?

Z : Je had een black-out, die bepaald werd door de dwingende noodzaak en de onweerstaanbare drang, je angst die je met je meedraagt te verdringen . Je hebt je potentiële slachtoffer amper ontmoet, of het komt onverwacht en onstuitbaar aan de oppervlakte .

H : Maar waarom net hij en niet een andere ? Hij was voor mij een volslagen onbekende .

Z : Waarschijnlijk zag je in hem iemand die je onbewust haatte en wou elimineren . Wie weet hoe lang je hem al zocht ? Je had hem amper gezien en je schoot .

H : Het Openbaar Ministerie houdt vol dat het een irrationele handeling betreft .

Z : Het Openbaar Ministerie is een imbeciel die de gemakkelijkste weg kiest om je door juridische kunstgreepjes vast te pinnen, wat hem moet toelaten je veroordeling te eisen . Irrationele handelingen bestaan niet . Al onze daden gehoorzamen aan een impuls die bepaald wordt door een innerlijke logica die ons dikwijls ontgaat . Het is aan mij om het raderwerk bloot te leggen dat je zo ver dreef .

H : Als ik het goed begrepen heb ben je van plan me te genezen ?

Z : Ik ben geen psychoanaliste maar een psychiater . Ik moet alleen je daad beoordelen en je het alternatief trachten te besparen dat de rechtbank je voorstelt: de nor of het gekkenhuis .

H : Je hebt me vroeger eens gezegd dat gekkenhuizen afgeschaft werden .

Z : Niet de juridische .

Lange pauze, waarin zij, druk bezig, hem observeert . Hij concentreert zich op een beweging die haar aanvankelijk ontgaat . Maar dan roept ze met omslaande stem :

Z : Maar wat doe je ? Je masturbeert !

H : Correct . Ik verricht een irrationele handeling .

Z : Alles behalve ! Je probeert me van mijn stuk te brengen .

H : Dat is de bedoeling .

Z : Je vergeet dat ik arts ben en niet alleen vrouw . En dat ik niet zo gemakkelijk geshokeerd raak .

H : Mij goed . Dan maar geen orgasme . (Recht)

Z : Waarom sta je recht ?

H : Omdat ik het beu ben "mee te werken" .

Z : Zoals je verkiest . Dan stoppen we ermee voor vandaag . (Opent de blinden . Zonlicht vult de kamer)

H : Veronderstel je misschien dat ik in het donker meer "open sta" voor je gevraag ?

Z : Ik doe het voor de mensen . Ze moeten blijven geloven dat we man en vrouw zijn .

H : Hier, je ring . Die komedie ben ik meer dan beu . (Gooit ring op de grond)

Z : (Raapt hem op) Je mag je "echtelijke band" niet uitdoen . Die uit het dorp kletsen teveel . Ze hoeven niet te weten dat jij wacht op je proces . Het is net om je te onttrekken aan de invloed van je omgeving waar je opgegroeid bent, dat ik je naar een dorpje heb gebracht waar niemand je kent . Doe hem terug aan je vinger .

H : (Doet het) Als kroon op het werk zouden we eigenlijk met mekaar naar bed moeten .

Z : Vertel geen onnozelheden . Mijn positie is zo al moeilijk genoeg .

H : Is dit je eerste belangrijke opdracht ?

Z : Ja . En als ik faal kan ik het vervolg vergeten .

H : Hoe heb je hem gekregen ?

Z : Mijn professor, die een autoriteit is op wetenschappelijk gebied, staat borg voor mij . De rechter was er echter niet voor te vinden, onder andere omdat hij een mannelijke chauvinist is . Maar goed, mijn prof heeft de moeite gedaan om door te duwen en ik kon beginnen . Maar de rechter blijft op zijn hoede . Hij is ervan overtuigd dat ik dit niet aankan .

H : Je toekomst hangt dus volledig van mij af .

Z : Volledig . Als het falikant afloopt kan ik beginnen aan de expertises van auto-ongelukken, uitvissen waarom chauffeurs rijden in een toestand van psychische ontreddeering, enzovoort enzoverder . Prettig dus .

H : Ik zal je wel niet van groot nut geweest zijn ?

Z : Dat is normaal . Je verzet je niet tegen mij, maar tegen jezelf .

H : Ik zou ook graag weten waarom ik geschoten heb, weet je . (Pauze) Laat me de foto van die vent nog eens zien .

Z : Het zijn niet de fysische kenmerken die je aan de oplossing zullen helpen . Maar degene die jij hem toeschreef op het ogenblik dat je hem zag .

H : Ik blijf dus een raadsel ...

Z : Zijn we allemaal . Maar elk raadsel heeft zijn sleutel . Het komt erop aan die te vinden .

H : Laten we het hopen . (Andere toon) Het is echt een zonnige dag vandaag . Als we eens naar het strand gingen en een frisse duik namen ?

Z : Later misschien . De professor kan ieder ogenblik bellen .

H : Zelfs van ver blijft hij je op de vingers kijken .

Z : Ik ben zijn assistente . Het is niet meer dan normaal dat hij me begeleidt.

H : Tussen haakjes, wat denkt hij over mij of vertel je't me liever niet ?

Z : Hij spreekt er zich niet over uit . In ons vak worden de besluiten pas op het einde van het onderzoek getroffen . (Pauze)

H : Ben je zijn minnares ?

Z : Doe niet vulgair . Waarom denk je zoiets ?

H : Zijn interesse voor jou . Hij is één van de grote medische baronnen en ze zeggen dat hij niets voor niets doet . Voor wat hoort wat, of niet ?

Z : Is het bij jou nog niet opgekomen dat hij meer door mijn vakkennis dan door mijn benenspel aangetrokken wordt ? De waarheid is dat ik voor het volle pond achter zijn theorieën over alternatieve psychologie sta .

H : Ze zeggen ook dat hij er al meer dan één leerling uitgegooid heeft .

Z : Ze zeggen zoveel . Maar ik denk niet dat hij er belang bij heeft onze zakelijke relatie te wijzigen .

H : Je gaat me toch niet proberen wijs te maken dat je nog nooit met iemand naar bed bent geweest ?

Z : Als een vent me bevalt, gebeurt het zonder veel poespas . Maar mijn werk komt op de eerste plaats . O.K.?

H : Bedankt voor de inlichting .

Z : Ik weet waarom je dat allemaal denkt .

H : Nu ben ik echt benieuwd .

Z : Je probeert instinctief onze man-vrouw relatie boven die van dokter-patiënt te stellen, om je te kunnen onttrekken aan mijn analyse .

H : Boeiend . Maar ik probeerde eigenlijk je professionele flair aan het wanke-len te brengen .

Z : Daar is meer voor nodig .

H : Dacht je ? (Als een samenzweerder) Zeg, jij bent niet écht blond hè ?

Z : (Op haar hoede) Niet echt blond . Wat bedoel je ?

H : Natuurlijk blond . Dat bedoel ik . Want tussen je benen ben je zwart .

Z : Godverdomme !

H : Die zit .

Z : Eigenlijk wel . Ik had er geen idee van dat jij een ordinaire gluurder bent.

H : Ik heb je eens beloerd . 's Morgens onder de douche .

Z : (Denkt na) Dat is een nieuw element . Het verandert wél het beeld dat ik me over jou gevormd had .

H : Doe niet zo schoolmeesterachtig . Ik heb gewoon geen vrouw meer gehad sinds we hier zijn . En ik kan je verzekeren dat ik er zin in heb . Meer is het niet .

Z : Probeer je me bang te maken door te dreigen met verkrachting ?

H : We zijn toch getrouwd ? En in dit land is een man die zijn vrouw "verkracht" niet strafbaar .

Z : Fijn dat je het grappig vindt .

H : Bepaald niet . Als ik jou was deed ik 's nachts mijn deur flink op slot .

Z : Nee .

H : Hoezo nee ?

Z : Ik geef je krediet .

H : Hou het maar voor de hoge dunk die je van jezelf hebt . Maar let op, de teleurstelling kan des te groter zijn .

Z : Dat risico moet ik erbij nemen .

H : In feite hoort je moed beloond te worden . Goed, even ernstig . Ik ben bereid je te helpen .

Z : Ik ben benieuwd .

H : Het is maar een droom die ik had . Niet erg belangrijk wellicht .

Z : Alle beetjes helpen .

H : Ik lag eens in bed en net voor ik insliep verscheen -erg wazig allemaal- die vent op wie ik zogezegd geschoten heb . Misschien was het niet meer dan de mentale projectie van zijn foto die de politie me zo dikwijls getoond had . Weet ik veel . Hoe dan ook, hij floot een stukje uit het eerste Brandenburgerconcerto van Bach . Zie je het absurde ? Iemand wandelt doodgewoon voorbij en fluit Bach .

Z : Ogenblikje . Heb jij ooit Bach gespeeld tijdens je concerten ?

H : Waarom zou ik ? Ik componeer mijn eigen songs .

Z : Of misschien heb je ooit een klassiek thema herwerkt ?

H : Zeg eens . Mijn muziek is origineel .

Z : Je zal me nooit horen beweren dat je plagieert . Maar zelfs Chaplin heeft zijn Limelight ergens vandaan gehaald .

H : Ik had beter mijn grote mond gehouden . Jij maakt er een stationsromannetje van .

Z : (Pauze) Je hebt gevuurd op het kruispunt van (Straatnaam) en (Straatnaam) . Weet je wat er zich 300 meter verder bevindt ?

H : Geen idee .

Z : Het concertgebouw .

H : En dan ?

Z : Wacht . Even controleren . (Ze zoekt een nummer in het telefoonboek en draait het) Met het concertgebouw ? Excuseer, zou ik het programma van de 26 e van vorige maand mogen kennen ? Ik kan het me onmogelijk herinneren . Ja goed, ik wacht even .

H : Het was 7 uur 's avonds . Op dat uur zijn er geen concerten .

Z : De 26e was een zondag en dan is er een namiddagvoorstelling ... Ja ? Ik noteer . Erg vriendelijk . Hartelijk dank . (Haakt in) Ze speelden Bach. Het eerste Brandenburgerconcerto ...

H : Je bedoelt ...

Z : Dat die man waarschijnlijk van het concertgebouw kwam en een deuntje van Bach floot .

H : Dan was het geen droom . Ik heb het écht gehoord . (In de war) Het is gewoon monsterachtig !

Z : Hou je kalm . We weten nog niets met zekerheid . Zeg, stel je het gezicht van de rechter eens voor als je hem vertelt dat je op iemand geschoten hebt omdat hij op straat liep te fluiten . Zeg eens, jij hebt toch conservatorium gevolgd, of niet ?

H : Mijn ambitie was dirigent te worden . Maar net voor het eindexamen overleed mijn vader en moest ik voor moeder zorgen . Ik moest me wel toeleggen op lichte muziek en werd lid van een dansorkestje .

Z : Maar de klassieke liet je niet los .

H : Helaas .

Z : Kortom, je hebt sindsdien een hele weg afgelegd . Je albums beginnen toch vlot te verkopen ?

H : Ik heb er nog maar twee .

Z : Die heb ik beluisterd om je beter te leren kennen .

H : Normaal wordt er binnenkort gestart met de opnamen van de derde maar de platenfirma heeft besloten de uitslag van het proces af te wachten .

Z : Niet waar . De opnamen werden een maand voor het fatale schot viel geannuleerd . Het proces heeft er niets mee te maken .

H : Wat weet jij daarvan ?

Z : Ik heb zo één en ander onderzocht en ontdekte dat de plaat afgevoerd werd om een inbreuk te vermijden op de schending van de eerbaarheid .

H : Absurd !

Z : Ik heb de teksten van je derde album in mijn bezit . Ze zijn zonder meer obsceen . In tegenstelling tot je vroegere werk . Waarom ben je zo veranderd ?

H : Vandaag de dag proberen tekstschrijvers zich zo vrij mogelijk uit te drukken. Ik heb deze lijn konsekvent doorgetrokken .

Z : Goedkope uitleg . In je onuitgegeven album is het niet zozeer de tekst die aanstoot geeft, maar het concept . Je hebt het niet meer over liefde maar over sex en geweld . Er schuilt in je teksten een ongekende woede . Duidelijk een reactie tegen iets of iemand . Tegen wie of wat ?

H : (Plots) Hoe moet ik dat weten ? Ik WIL het trouwens niet weten !

Z : Mogelijk . Maar ik wel .

H : (Agressief) Genoeg ! Ik ben je hele santeboetiek meer dan zat ! Kras op mens !

Z : Kan ik niet . Ik sta onder contract .

H : (Woedend) Schrijf dan in je vervloekte rapport dat ik niet te recupereren ben of zoiets ! Het hangt mijn kloten uit ! (Begint ostentatief de krant te lezen)

Z : (Kalm) Denk je dat ik, om je plezier te doen, om het even wat ga neerpennen? Ik ben arts en ik onderteken alleen zaken waar ik 100 % van overtuigd ben.

H : (Recht, en gaat met opgeheven vuist op haar af . Brult) Jij ! Jij ! Jij ! Jij denkt alleen aan jezelf ! Goede indruk ! Grote blitzcarrière ! Ik ben de kans waarop je wachtte . Een guinees biggetje ! En als je er alles tot de laatste druppel uitgeperst hebt, krijg ik een schop onder mijn kont ! Het zal jou natuurlijk een zorg zijn hoe ik het er vanaf breng, want er staat al een ander "interessant geval" klaar, zoals jullie smeerlappen van dokters het zeggen !

Z : Ben je klaar met je beledigingen ?

H : Nee ! Lui zoals jullie gaan over lijken als het moet ! Met die knuppel van een professor van je ben je al lang overeen gekomen hoe dat fameuze verslag er moet uitzien . Als je maar zijn assistente wordt !

Z : (Geschokt) Wat weet jij daarvan ?

H : Je zou de brieven van je medeplichtige niet zo slordig mogen laten rondslingeren . (Haalt een brief uit zijn zak en zwaait ermee)

Z : (Erg onder de indruk) Heb je mijn laden opengebroken ?

H : Ik ben toch ontoerekeningsvatbaar ja ? Wel, dan gedraag ik me ook zo ! (Leest) "Liefste, Ik heb het terrein verkend in verband met de toekenning van je assistentie en ik denk dat het zal lukken met het onderzoek van de zanger . Op voorwaarde dat je zijn geval op één of andere manier oplost . Van zodra dit gebeurd is ... " Enzovoort ! En nog van dat geleuter ! Wat dus bewijst dat ik "geval" nummer zoveel ben . En de klootzak legt het nog goed uit ook . "Op de één of andere manier oplossen" . Ik kan op mijn gemak naar de kloten lopen, als jij op je beroepskaart het woord "professor" maar kan toevoegen ! Jawel, de woordjes pro-fessortje-van-mijn-kont !

Z : Je bent gewoon vulgair . Verder nog iets ?

H : En of ! Ik beweer ... (Telefoon) Net op tijd . Daar is het baasje al . Vlug, Laat hem niet wachten, "mijn liefste" of de ouwe zak kon wel eens jaloers worden .

Z : (Neemt op) Ja ? Zeg maar . Nee, dat is totaal overbodig . Ik weiger ja . Toch bedankt . Natuurlijk vergeet ik het . Da-ag . (Haakt in)

H : Krijgt je lieveling plots de wind van voor ?

Z : Het was de plaatselijke politie .

H : Ze willen me arresteren !

Z : Nog niet . Het Openbaar Ministerie heeft me een revolver toegewezen, mét wapenvergunning . Ik heb geweigerd . Je hebt het zelf gehoord .

H : Een revolver ? Waarom ?

Z : Om me te beschermen . Tegen jou .

H : Zomaar ? Is er iets veranderd misschien ?

Z : Er is een nieuw feit . Ze hebben ontdekt dat je een maand of zes geleden één van je collega's uit het orkest zonder motief hebt aangevallen .

H : Zonder motief ? Dat had ik verdomme wel .

Z : Leg eens uit .

H : (Concentreert zich) Hij zei ... Die gek had zich ingebeeld ... Wacht, laat me even nadenken ... Ja ! Zo zat de zaak in mekaar . (In de war) Hij had het in zijn bolle kop gehaald ... Anders ga je toch zo niet reageren, of wel ? Ik bedoel, als hij niets gedaan had ...

Z : Besluit: je weet gewoon niet meer waarom je hem neergemept hebt .

H : (Oprecht verbaasd) Neergemept ? Ik weet alleen dat we een beetje ruzie hadden, meer niet .

Z : Een beetje . Juist ja ... 20 dagen ziekenhuis voor meerdere verwondingen . Hij heeft geen klacht ingediend omdat hij geen rotzooi wou . Maar ze zijn erachter gekomen .

H : Mijn positie in het proces zal dus verslechteren ?

Z : Dat hangt ervan af .

H : Waarvan ?

Z : Van een eventuele derde black-out .

H : En daar vrees jij voor ?

Z : Die luxe kan ik me niet permitteren . (Andere toon) Geldt je aanbod voor dat zwempartijtje nog steeds ?

H : Zin ?

Z : Waarom niet ? De winkeliers vragen me al een paar dagen: "En komt uw echtgenoot nooit naar buiten, mevrouwetje ?" Het is dus goed dat ze ons eens samen zien .

H : (Voor 't eerst blij) Uitstekend idee . Een beetje zonnen is meer dan nodig na al die dagen achter slot en grendel .

Z : Dat dacht ik ook . Komaan .

H : Bikini of topless ?

Z : Wie ?

H : Jij natuurlijk .

Z : Een beetje tenue alsjeblief . Iedereen zal ons aangapen . Vergeet niet dat we een doordeweeks burgerlijk paar moeten voorstellen . En zo moeten we ook overkomen .

H : Voor de buitenwereld zijn dit onze wittebroodsweken . Bijgevolg mag ik je op het strand zoenen .

Z : Mja ... Maar met mate !

H : Beloofd !

Z : Dit wordt ons eerste publieke optreden . Het is dus een test-case . Voor jou . Ik wil weten hoe jij je in het openbaar gedraagt .

H : Wees gerust . Je zal trots op me zijn .

Z : Dat wens ik mezelf toe .

H : (Steeds meer opgewonden) Joehoe ! Dames en heren ! De temster haalt het roofdier even van de ketting om te bewijzen dat het niet gevaarlijk is . Het is alleen de dupe van het repressieve systeem van onze samenleving . Sloop de tralies van hun kooien en de zogezegde geesteszieken zullen bewijzen dat ze slechts het slachtoffer zijn van een onmenselijke discriminatie, opgezet door onze samenleving tegen marginalen en dergelijk tuig . Geen gekkengetto's meer als jachtterrein voor de normale burger ! De illustere professor hier aanwezig zal haar veldslag winnen en de liedjesrijmelaar zal niet meer over het koekoeksnest vliegen ! Wat bewezen diende te worden . Driewerf hoera ! (Plots kalm) Is 't zo goed ?

Z : (Moeizaam) Uitstekend . Maar het mocht met wat minder pathos . Je bent zanger, geen tribuun .

H : (Sarcastisch) Sorry, ik deed alsof ik college gaf aan de unief .

Z : (Speelt mee) Bedankt voor de demonstratie, maar zover heb ik het nog niet geschopt .

H : Dat komt wel . Alle ingrediënten zijn er .

Z : Zullen we ?

H : Tot uw orders, mevrouw ! (Neemt speels een fikse houding aan) Ik haal mijn uniform !

Z : Ik ook !

Beiden af langs verschillende zijden .

===== D O N K E R =====

S C E N E 2 .

Een paar uur later . Namiddag .

De twee komen binnen, beladen met tassen en strandgerief .

H : (Euforisch) Een fantastisch bad !

Z : Ja .

H : Nog nooit zo'n helder zeewater gezien .

Z : Nee .

H : Je antwoorden zijn tamelijk éénlettergrepig . Iets tegen mij ?

Z : Nogal .

H : Waarom ?

Z : Je hebt van de gelegenheid misbruik gemaakt .

H : Je bedoelt ?

Z : Je overdreef met je gezoen .

H : Ik speelde gewoon de dolverliefde echtgenoot .

Z : Zeg liever "de waanzinnige minnaar" .

H : Flauwe kul . Iedereen keek "met vertedering" naar ons .

Z : Niet iedereen .

H : Nu je 't zegt . Iedereen, behalve die knul die zijn ogen van jou niet kon afhouden . Je moet nogal indruk op hem gemaakt hebben .

Z : Die "knul" keek niet naar mij, maar naar jou .

H : Je bedoelt dat hij een flikker is ?

Z : Nee . Brigadier .

H : Hoe weet je dat ?

Z : In de rechtszaal heb ik hem in uniform gezien . Vandaar .

H : Misschien is hij gewoon met vakantie .

Z : Nee . Ze hebben hem gezonden om je te bewaken .

H : Jij hebt een rijke verbeelding .

Z : Toen jij even de andere kant opkeek, gaf hij me een duidelijk seintje in de zin van (doet gebaar na) "Als hij last verkoopt, direct bellen" .

H : En wat deed jij ?

Z : Wat kon ik doen ? Ik heb ja geknikt .

H : (Geïrriteerd) Proficiat . Jullie vormen een knap komplotterend koppel .

Z : Als expert ben ik ambtenaar en mag ik de waarschuwing van een juridische autoriteit niet naast me neerleggen . Ik heb hem gerustgesteld .

H : Hem wel ja . Maar mij niet . Hier buiten ligt een stille op de loer, klaar om me af te voeren !

Z : Dat kan niet zonder mijn toestemming . Je werd me door de rechter toevertrouwd voor een periode van 20 dagen . Ik ken mijn rechten en ik duld geen inmenging van buitenaf . Anderzijds weet jij dat je slechts in voorlopige vrijheid bent .

H : Wat loopt die pottekijker hier dan te lanterfanten ?

Z : Het is een preventieve maatregel, voorzien door de wet .

H : (Agressief) Preventief ? Tegen wie of wat ? In hun ogen ben en blijf ik een getikte . Bijgevolg is hij er om jou te beschermen tegen MIJ . En het wapen dat jij niet wou, omdat je uitsluitend in de kracht van de rede gelooft, zal die flik nu in jouw plaats gebruiken . Wel, als jij denkt het zonder wapen te kunnen klaarspelen, dan heb ik liever dat je er een hebt . Dus geef ik er je één .

Z : Jij ?

H : (Triomf) Ja ! Ik ! Ik ! Ik !

Z : (Bang) Ben je echt van plan je voor gek te laten doorgaan ?

H : Een uitgekookte kerel als ik ? Wat zeg ik ? Briljant ben ik ! Gewoon briljant ! En ik zal het je bewijzen . Wacht even . Ik ben onmiddellijk terug .

Hij af . Zij blijft onthutst achter . Kijkt rond . In de war . Voor het eerst bang . Wat moet ze doen ? Ze vreest in een fuik te zitten en haar blik gaat naar de telefoon . Instinctief doet ze een stap in de richting van het apparaat, maar na een aarzeling neemt ze de hoorn toch niet op . Hij verschijnt aan de deur met een revolver die hij op haar gericht houdt .

H : Hier is hij, je revolver . Een .38, het wapen van de jonge contestant . Knap kaliber , kogel in de loop ! Nu zal je je tegen mij kunnen verdedigen ingeval je geloof in de rede aan het wankelen gaat . Je hebt je brigadier-tje niet meer nodig ! Alles binnen handbereik ! Self-service ! (Steeds met de revolver op haar gericht)

Zij is bang, maar doet een inspanning om hem kalm toe te spreken, zonder hem uit te dagen .

Z : Akkoord, maar als je me onder schot blijft houden, zie ik niet in wanneer ik hem ooit zal gebruiken .

H : (Beseft) Juist . Sorry . Hier . Hij is van jou . (Wil het wapen geven)

Z : (Neemt het niet aan) Leg hem waar je wil . Ik sta er niet op .

H : (Sluw) Ga je hem gebruiken ?

Z : (Overtuigd) Nooit van mijn leven !

H : Hij staat ter jouwer beschikking . (Legt het wapen op een meubel)

Z : Niet zo opvallend . Die kast heeft laden .

H : Mij goed .

Hij legt de revolver in een lade, doet ze op slot en reikt haar de sleutel aan .

Z : Achter slot en grendel is natuurlijk het andere uiterste .

Ze neemt de sleutel, ontsluit de la en laat de sleutel in het slot steken .

H : (Bewonderend) Je wil dus kost wat kost konsekvent je eigen ideeën blijven toepassen . Wat er ook gebeurt ?

Z : Er zal niets gebeuren .

Lange, vervelende stilte . Ze houden mekaar heimelijk in het oog . Zij doorbreekt als eerste de stilte .

Z : Ik ben sigaretten vergeten te kopen .

H : Geeft niet . Ik heb er nog .

Z : Sinds wanneer rook jij ?

H : Een poosje . Het ontspant me .

Z : Als je je wenst te ontspannen staat er hiernaast een piano .

H : Nu niet . (Steekt heel elegant 2 sigaretten aan en geeft er haar één) Alsjeblief mevrouw .

Z : (Speelt mee) Ik dank u, waarde heer . (Ze roken in stilte) Nu je volkomen "ontspannen" bent, zou je me dan willen uitleggen waar je die revolver verborgen hield ?

H : (Dubbelzinnig) Ergens ...

Z : De politie heeft ieder hoekje van je kamer uitgesnuffeld .

H : Ja . Alles vloog vlijtig rond . Ook de condomen .

Z : (Gaat er niet op in) En hij zat evenmin in je zakken nadat je geschoten had . Waar was hij dan wel ?

H : Tussen mijn benen ...

Z : (Idem) Je beseft toch dat je het mij verdomd lastig maakt door hem hier binnen te smokkelen ?

H : Ha zo ? Je dacht aan jezelf . Altijd aan jezelf !

Z : Logischerwijze moet ik de rechters op de hoogte brengen .

H : Doe dat dan verdomme ! Ik veeg er vierkant mijn hielen aan !

Z : (Denkt even na) Maar ik doe het niet .

H : (Uitdagend) Maar je gaat het wel aan je profje verklappen .

Z : Misschien ... Maar vanaf nu wil ik zelfstandig mijn beslissingen treffen .

H : Wat krijgen we nu ? Je schijnt het nog te menen ook ?

Z : Het is het proberen waard .

H : (Met simpatie) Denk je dat je het aankan ?

Z : Voortaan wordt dit partijtje met z'n tweetjes gespeeld: jij en ik .

H : (Steeds blijer) Geweldig ! Ze kunnen allemaal naar de kloten lopen !

Hij neemt haar in zijn armen en maakt een paar danspassen, steeds heviger, terwijl hij een woordeloos lied zingt .

Z : (Doet mee) Wat zing je daar ?

H : Een song die ik voor mezelf componeer . Titel: "Ik hou van jou, zelfs al ben je niet blond" .

Z : (Maakt zich los en bekijkt hem indringend) Het is echt een idee- fixe .

H : Nee, gewoon een hulde aan jou als inspirerende muze .

Z : Ik ben nog steeds je dokter . En vergeet niet dat de brigadier op de loer ligt .

H : Als hij zijn neus vertoont, zal ik hem op de gepaste manier verwelkomen . Revolver in de vuist .

Z : Je maakt een grapje .

H : Zie ik eruit als een grappenmaker ? Ik ben alleen niet van plan de rest van mijn leven achter tralies door te brengen .

Z : Je zou wel gek zijn als je hem de kans gaf je voor altijd te isoleren . Zij vragen niet liever .

H : Weet ik . En ik ben niet van plan het zover te laten komen . Als jij me helpt, uiteraard .

Z : Het verbaast me dat je plots van goede wil bent . De zee zal je toch ergens deugd gedaan hebben .

H : Toen ik in het hete zand lag en de brandende zon in mijn ogen scheen, voelde ik me in harmonie met de rest van de wereld . Mijn eeuwige angst smolt in die ondraaglijke hitte als het ware weg .

Z : (Pikt in) Vanwaar komt die angst eigenlijk ?

H : (Eerlijk) Geen idee . Het overvalt me op de meest onmogelijke momenten . Meestal wanneer ik in gezelschap ben . En hoe meer ik me verzet, hoe groter de kwelling wordt . Ik zou alles doen om ervan af te raken .

Z : Zou het gebruik van geweld helpen, denk je ?

H : Misschien .

Z : Herinner je je nog de eerste keer dat die angst je overviel ?

H : (Concentreert zich) Waarschijnlijk als kind toen mijn vader er achter kwam dat mijn moeder me in het geniep pianolessen liet volgen . Ik was diep onder de indruk van de ruzie die toen volgde . Maanden lang leefde ik in een atmosfeer die me belette muziek te studeren . Alleen nadat de wil van mijn moeder sterker was en de lessen hernomen werden, kwam ik een beetje tot rust .

Z : En van die dag af haatte je natuurlijk je vader ?

H : Nee, dat was vroeger al het geval, toen hij me dwong in de winkel te helpen . Hij leefde uitsluitend voor het schrapen van geld, in tegenstelling tot mijn moeder, die romantisch aangelegd was, die van kunst hield, vooral van muziek, wat ze niet meer kon beoefenen sinds ze met hem getrouwd was . Zij was arm en hij leek rijk . Ik zeg wel duidelijk "leek", want na zijn overlijden -hartinfarct- liet hij ons een berg schulden na . Alles vergokt. Op die manier werd ik gedwongen het conservatorium te laten voor wat het was .

Z : Het is duidelijk dat je dol was op je moeder omdat zij van muziek hield en dat je je vader haatte omdat hij er zich tegen verzette . Je neurose splitst zich dus toe op muziek . En daar zullen we moeten graven .

H : (Kalm) Ik hou je niet tegen .

Z : Waarschijnlijk ben je als musicus niet tenvolle tot ontplooiing gekomen . Je stelt je vader verantwoordelijk voor je falen en je zoekt hem te treffen langs andere mannen om .

- H : (Verveelde zucht) Die uitleg had ik verwacht ... Eigenlijk heb ik me nooit lekker gevoeld in de bandjes waarmee ik optrad en al die rommel met die knul kreeg ik omdat hij zich naar me omdraaide en avances begon te maken .
- Z : Bij vrouwen voelde je je echter kiplekker .
- H : En of . Ik ben normaal, weet je .
- Z : Daar twijfel ik niet aan . (Speelt een nieuwe troef uit) Is het niet eerder zo dat je valt op vrouwen die ouder zijn dan jij ?
- H : (Gepikeerd) Waarom denk je dat ?
- Z : Al de vrouwen die je kende waren niet zo jong meer . Of wel ?
- H : (Idem) Heb je mijn flirtjes ook al nageplozen ?
- Z : (Spreekt op rustige toon verder) Je langstdurende relatie - 3 jaar- had je met een harpiste die de 40 voorbij was .
- H : (Plots) Probeer je je verrekte theorieën geloofwaardig te maken door te stellen dat ik eigenlijk met mijn moeder naar bed wou ?
- Z : (Koel) Precies .
- H : Da's godverdomme smerig ! Met haar zat ik op exact dezelfde golflengte . Daarom heeft het langer geduurd . En als je het dan toch wil weten, neuken kwam er haast niet aan te pas . Het volstond dat we samen musiceerden .
- Z : (Koel) Net wat ik dacht; een verhouding moeder - zoon .
- H : Je bent een smerige teef, weet je dat ? Je wil de enige relatie die voor mij de moeite waard was bekladden .
- Z : (Kalm) Na die met je moeder zul je bedoelen ...
- H : (Laat zich vangen) Juist ! Na die met ... (Brult) Laat mijn moeder hier godverdomme buiten of je gaat wat meemaken !
- Z : Opvliegen is nergens goed voor . Vertel me liever of je ooit samen met je moeder musiceerde .
- H : (Rustiger) Natuurlijk gebeurde dat . En dan ? Ik zei je toch al dat ze dol was op muziek vóór ze die smeerlap tegen het lijf liep .
- Z : Speelde zij ook harp ?
- H : Je bent verdomme flink je best aan het doen me razend te krijgen .
- Z : Ik informeerde alleen maar .
- H : Nee . Piano, zoals ik . We deden dikwijls een quatre mains . Tot ze artrose in de vingers kreeg . (Weemoedig) En weet je waarom ? Omdat ze haar leven lang met haar handen in zeepsop gezeten had . Ze moest wel kuisvrouw spelen, want ze kreeg te weinig huishoudgeld van dat zwijn . En hou nu alsjeblief op over mijn moeder . Trouwens, het arme mens is dood .

- Z : Akkoord . Misschien kunnen we het even over je harpiste hebben . Als jullie het dan toch zo goed met mekaar konden vinden, waarom is het dan uitgeraakt ?
- H : Omdat ze ging trouwen . Oh, zij wou het niet ! Ze heeft er meer dan eens om gehuild . Maar wat kon ze doen ? Een harpiste vindt niet zo gemakkelijk een job . Komt daarbij nog dat er achter haar rug flink geroddeld werd omdat ze een relatie had met iemand die zoveel jonger was dan zij . Ze verweten haar zelfs dat ze in mijn gezelschap muzikaal beschouwd "degenereerde" . Stel je voor ! Een klassiek geschoolde muzikante vergelijken met een liedjesrijmelaar als ik ! Verder speelde ik voor pooier -zeiden ze- de zwijnen . Maar als je dan weet hoeveel een harpiste verdient . Het was net omgekeerd . Ik had h  r kunnen onderhouden, maar ze heeft van mij nooit   n cent aangenomen .
- Z : En welke was je reactie toen je hoorde dat ze ging trouwen ?
- H : Ik ben verhuisd . Om haar man niet te ontmoeten .
- Z : En daarna leerde je andere vrouwen kennen ?
- H : Nee ...
- Z : Nee ? Je kon het dus zonder stellen ?
- H : Er is ook nog zoiets als "hoeren" ...
- Z : Alleen "hoeren" ?
- H : Ja .
- Z : Je moet toch ook een paar nufjes opgescharreld hebben . Dat moet niet zo moeilijk zijn in jouw geval . Je bent hun idool .
- H : Pukkelpubers hangen me de kloten uit . Ik haat ze .
- Z : Het moederbeeld blijft je dus door het hoofd spoken ...
- H : Dat zou jou gerust moeten stellen .
- Z : Wat heb ik daar mee te maken ?
- H : (Sarcasme) Vermits je jonger bent dan ik, kan ik je moeilijk voor mijn moeder nemen en je bespringen .
- Z : (Dubbelzinnig) Dat is niet zo zeker . Je kan me ook als een hoer zien, rekening gehouden met wat er op dit ogenblik in je omgaat .
- H : Maar jij bent geen hoer .
- Z : God zij dank .
- H : Jij denkt aan mijn derde black-out . Waarom zeg je het niet rechtuit ?
- Z : Ik heb het woord black-out niet uitgesproken .

H : Nee, maar je vreest het . (Spot) In dat jammerlijke geval heb je alleszins een revolver om je te verdedigen .

Z : En hier raken we de kern van het probleem: de revolver . Is het met die daar dat je geschoten hebt ?

H : Ik weet het niet . Er ontbreekt geen enkele kogel . Je mag het controleren.

Z : Dat is geen afdoende bewijs . Je kan hem herladen hebben .

H : Vraag dan een ballistisch onderzoek aan . Dat recht heb je toch ?

Z : Natuurlijk . Maar ik ben niet zo gek mezelf voor schut te zetten .

H : Je bedoelt als dit het wapen is waarmee ik schoot, mijn pijp uit is vermits ik het naar hier bracht . Dit is hét bewijs van mijn moordenaarsinstinct.Ja ?

Z : Het is niet mijn gewoonte overhaaste conclusies te maken . (Beetje trots) En ik bestudeer mensen, geen wapens . Ik ben medicus, geen springstoffen-expert .

H : Ik blijf dus in het centrum van je belangstelling staan ?

Z : Dat is vrij duidelijk .

H : Goed . Graaf dan maar onder mijn hersenpan . Vuur je vragen af .

Zij maakt een kort gebaar van onmacht en schudt van nee . Hij is onaangenaam verrast .

H : Wel, wat krijgen we nu ? Wantrouwig ?

Z blijft zwijgen en schudt nogmaals van nee . Hij dringt aan . Vriendelijk .

H : Waarom antwoord je niet ? Zo ken ik je niet . Wat scheelt er ? Ben je plots je vertrouwen in de kracht van de rede verloren ?

Z : Dat heeft er niets mee te maken . Ik ben alleen een beetje moe . Waarschijnlijk de hitte van daarnet .

H : (Vriendelijk) Natuurlijk . Uiteindelijk, zelfs al hoor je 't niet graag zeggen, ben je een vrouw .

Z : (Haast beschaamd) Een vrouw ja ... Helaas word ik gedwongen daar eens in de maand aan te denken .

H : (Opgelucht) Je bent dus gewoon onpasselijk ?

Z : (Zucht) Ja ...

H : Laat dat vervloekte onderzoek dan voor één dag voor wat het is . Morgen ben je terug O.K.. Klaar om me op te vreten .

Z : Goed . Voorlopig stoppen we ermee . Ik kan er mijn gedachten toch niet bijhouden .

H : Mooi . Dan kunnen we ons eindelijk met prettiger zaken bezighouden . Een spelletje kaart ?

Z : Sorry, maar vandaag heb ik er echt geen zin in .

H : Schaak ?

Z : Ik kan me niet concentreren . Ik krijg er hoofdpijn van . Trouwens, die ligt nu al op de loer .

H : (Meevoelend) Heb je er elke keer zo'n last van ?

Z : Alleen de eerste dag . Maar dan zo fel dat poeders of pillen niet helpen . Ik weet dat het gek klinkt, maar dit is mijn zwakke punt . En al duurt het maar 24 uur, het is zo vernederend en ik word er telkens hondsmoe van .

H : Waarom ? Elke vrouw krijgt ermee te maken ?

Z : Niet allemaal op dezelfde manier . Je hebt er die zo'n dagen in volkomen onverschilligheid doorbrengen . Maar ik moet er -als dokter, nota bene !- zo erg onder lijden, dat ik de hele dag van de kaart ben . In het ziekenhuis leken mijn mannelijke collega's op de loer te liggen om te genieten van een dag als deze . Dan gaven ze me de zwaarste opdrachten . Op de duur werd ik verplicht afwezig op te geven als het zover was . (Andere toon) Waarom zit ik hier eigenlijk over mijn intiemste zaken te vertellen met jou, een vent ?

H : Omdat je je hart eens moet luchten, zoals iedereen . We hadden het tot nu toe uitsluitend over mij . Als we de rollen eens omdraaiden ? Ik weet immers niets over jou, terwijl jij alles over mij weet . Je bent tóch verplicht te rusten . We kunnen het evengoed eens over jou hebben . Het zal je ontspannen . Akkoord ?

Z : Misschien geen slecht idee ...

H : Zonder je te vermoeien . Ik ben niet één van je collega's .

Z : Goed dan . Vraag wat je wil . (Gaat op de divan liggen)

H : Op de divan zoals bij een echte sessie . Mooi zo . Zal ik de lamp aansteken?

Z : (Prettig) Maar nee . Ik ging gewoon wat liggen omdat ...

H : Gesnapt . Goed, we steken van wal . Zijn alle soorten vragen toegelaten ?

Z : Uitgenomen die onder de gordel .

H : En de intiemste ?

Z : Goed ... Dan ook de intiemste .

H : Even kijken ... Waar zullen we ... Ha ! Jij bent uiteraard geen maagd meer ?

Z : (Lacht) Uiteraard .

H : Ik bedoel; sinds wanneer ben je 't niet meer ?

Z : Al heel wat jaartjes .

H : En met wie deed je het de eerste keer ?

Z : Met een jonge collega .

H : Dokter ?

Z : Nee, student . Eerstejaars . Amper ontgroend .

H : Hield je van hem ?

Z : Nee .

H : Maar je voelde je wel fysisch aangetrokken ?

Z : Evenmin .

H : Waarom deed je het dan ?

Z : Om me aan te passen .

H : Aan te passen ?

Z : Naar het schijnt was ik de enige maagd aan de unief . Een schande natuurlijk . Dus wou ik het gestoorde evenwicht herstellen .

H : Je wilt lachen .

Z : Heb je geen interessantere vragen ? Gedraag je als een analyst en niet als een bronstige mannetjesputter .

H : Sorry, maar hoe wil je dat ik je leer kennen, als ik niet eens weet wie je partner is .

Z : Heb ik niet .

H : Zelfs geen minnaar ?

Z : Heb ik daar de tijd voor ? Druk als ik het heb met jou ?

H : En voor je "drukte met mij " ?

Z : De research slorpte me volledig op . Trouwens, mannen zijn als minnaar veel-eisend en possessief . En ze houden je van je werk af .

H : Kom me niet vertellen dat je "kuis" bent . Of erger nog: frigide .

Z : Ik maak er geen problemen rond . Als ik zin heb in een man, dan zoek ik er één . Maar het gebeurt zelden de laatste tijd .

H : Waarom ?

Z : Omdat jullie geobsedeerd zijn door sex . Het bewijs zijn de vragen die je me stelt . Waarom vraag je me niets over mijn culturele interesse ?

H : Ken ik al; doceren aan de unief .

Z : Juist . En weet je ook waarom ?

H : Ambitie, veronderstel ik .

Z : Nee . Ik geloof rotsvast in alternatieve psychiatrie . En ik ben van plan me in een stevige positie te nestelen om vandaar uit mijn ideeën tegen de officiële wetenschap te propageren . Waarschijnlijk ligt het prille begin van deze beslissing -of roeping, je noemt het zoals je wil- in het feit dat ik als kind een machteloze getuige was van de wrede grappen en grollen die zogezegde onbesproken burgers uithaalden met de plaatselijke dorps -idiot . Ik hoef de lijdensweg van zo'n sukkel niet te beschrijven, zacht, schuchter en voortdurend in het getouw voor iedereen . Als dank mocht hij beledigingen slikken tot zelfs een pak slaag . En op een dag had hij het lef te reageren, stel je voor ! Een unieke gelegenheid om hem te interneren natuurlijk . Dit heeft me zo aangegrepen dat ik -toen al- besloot dat ik me, zodra ik groot was, zou inzetten voor degenen die door de stompzinnigheid van de maatschappij en het conformisme van de meerderheid opgesloten worden in gekkengetto's . In de ogen van de dorpsidiot zag ik een sprankeltje van zijn ziel gloeien . Zelfs bij de armen van geest moet die naar de oppervlakte kunnen gehaald worden . En toen was mijn besluit vlug genomen . Ik geloof in de ziel . Niet in christelijke zin natuurlijk, want ik ben atheïste . (Ze windt zich meer en meer op en komt recht)

H : En in mijn ogen ? Zie je ze in mijn ogen ?

Z : (Fixeert hem, beseft niet dat hij het ernstig meent) Al een week lang zoek ik niets anders .

H : Die van mij moet compleet verzopen zijn . Ik heb geloof ik meer dan één duiker nodig om ze naar de oppervlakte te brengen .

Z : Hadden we niet afgesproken dat we het vandaag niet meer over jou zouden hebben ?

H : Je hebt warempel gelijk . Ik ga dus door met mijn analyse . Even kijken ... Uit je woorden meen ik op te maken dat je geen gemakkelijk leven hebt gehad .

Z : Bepaald niet, want ik zat met 3 handicaps opgescheept . Ik kom uit een boerenest, ik was niet rijk en bovendien ben ik een vrouw . Van mijn familie kreeg ik de wind van voren, want die zag me liever op een ministerie zitten, via het ellebogenwerk van een kennis-volksvertegenwoordiger natuurlijk .

H : Hoe ben je dan op de universiteit terecht gekomen ?

Z : Met de hulp van mijn nonkel Pastoor die mijn studies bekostigde om de linkse volksvertegenwoordiger een hak te zetten .

H : (Geamuseerd) Eigenlijk plukte jij de vruchten van een politieke vendetta .

Z : Precies .

H : Je zei toch dat je atheïste was ?

Z : Tot in het merg . Maar voor mijn oom was ik een toonbeeld van vroomheid .
Ik ging zelfs te communie .

H : Toch wat hypocriet, nee ?

Z : Voor een gebakken eend slikte Galileï de stelling van Ptolomeüs . Doctoren is me wel 100 hypocriete communies waard .

H : Had je oom het dan niet door ?

Z : Ik heb het hem zelf gezegd toen ik mijn diploma haalde .

H : En hoe nam hij het op ?

Z : Met spirit . Want ik herinnerde hem eraan dat men tijdens de inquisitie de gekken op de brandstapel bracht, terwijl ik me voorgenomen had hen te redden .

H : (Lacht) Formidabel ! Je hebt echt zin voor humor .

Z : Dat is me nog niet opgevallen .

H : Je hebt een fascinerend karakter . Echt waar .

Z : Alleen het karakter ?

H : Wel eh ... De fysiek wordt eronder verstaan .

Z : Dank je .

H : Het is de waarheid . En je weet het .

Z : Wat gebeurt er ? Ongezouten hofmakerij ?

H : Zeg eens . Ik weet ook dat onze relatie strikt professioneel moet blijven .
Dat heb je me al met handen en voeten duidelijk gemaakt .

Z : Ja, want over 12 dagen zien we mekaar toch nooit meer terug . Ieder zijns weegs .

H : Jij naar de unief . Ik naar het gekkenhuis . Of de nor .

Z : Ik hoop oprecht dat ze je laten gaan en dat je je terug met je muziek kan bezighouden .

H : IJdele hoop !

Z : Hoe kun je ooit zekerheid hebben op een reis door het onderbewuste zoals wij die nu meemaken ? De weg is bezaaid met valkuilen en het boeiende is dat je nooit weet wat er om het hoekje ligt . En eigenlijk is dat maar goed ook, want anders is het voor mij de moeite niet waard eraan te beginnen .

H : Maar je moet je toch een idee gevormd hebben over mij ?

Z : Je onderdrukt je sexuele gevoelens, je bent gefrustreerd en je hebt heimwee naar de moederschoot . Je zoekt bevestiging van je persoonlijkheid door je muziek . Allemaal goed en wel . Maar je bent GEEN woesteling zoals de rechters persé willen laten geloven .

H : En de revolver ?

Z : Dat is duidelijk een symbool .

H : Van ?

Z : Fallus . Je voelt er je meer mans door .

Het is net alsof hij een vuistslag kreeg en hij kruipt in zijn schelp . Ze bekijkt hem, wetend dat ze te ver ging .

Z : Maar je moet de zaak evenmin dramatiseren . Onze werkmethode berust op symbolen . En de revolver als fallussymbool is er één van . Dat wapen heeft dezelfde suggestieve vorm .

Hij antwoordt niet en blijft in gedachten verzonken . Wordt alsmaar onrustiger.

Z : Ga je me niet verder ondervragen ?

Het is alsof hij door haar heen kijkt . Ze nadert hem bezorgd .

Z : Het was absoluut niet mijn bedoeling je te kwetsen .

H : (Met een gebaar) Blijf alsjeblief ver genoeg van me af !

Z : (Wijkt, beetje bang) Zoals je wil ...

H : (Kauwt zijn woorden) In jouw ogen ben ik dus gewoon impotent ...

Z : Dat heb ik zeker niet beweerd .

H : ... En wordt ons moeizame werk tot één enkel woord samengevat : impotentie .

Z : (Eerlijk) Je bent over je toeren . Ik had het erover als over een component van je persoonlijkheid en een mogelijke werkhypothese .

H : In jouw ogen zijn mannen dus ofwel dekhengsten ofwel impotentelingen . Al mijn abnormale gedragingen zijn dus het gevolg van mijn gebrek aan potentie . Bijgevolg word ik echt verplicht je te bewijzen dat je hopeloos verkeerd zit . Ik ben immers niet impotent . (Springt op haar toe)

Z : Doe nu niet stom .

H : (Lacht) Ik wil ... zien of je theorie klopt . Is dat stom ? (Grijpt haar)

Z : (Vlucht weg) Stop ermee ! Het is vernederend als ik me tegen jou moet verdedigen .

H : Vernederend ? Flauwe kul . Je moet dit niet zien als een gevecht tussen een man en een vrouw, maar als een intellectuele botsing tussen 2 theorieën . Wat zal overwinnen ? Het instinct of de rede ?

Hij is erin geslaagd haar in een hoek te drijven . Ze stelt zich flink teweer, maar toch slaagt hij erin haar kleren te scheuren . Ze weert hem wanhopig af .

Z : Laat me verdomme met rust ! Je verduvelt al mijn werk !

Hij gaat door haar kleren af te rukken .

H : Dat is niet zo zeker . Best mogelijk dat dit mijn redding is .

Vechtend rollen ze over de grond . Haar weerstand wordt gebroken en hij behaalt het overwicht . Toch staat hij onverwacht recht .

H : Momentje . De revolver .

Zij blijft verslagen liggen . Hij haalt de revolver uit de lade en richt hem op haar ...

Z : (Moeizaam) Ben je van plan me van kant te maken ?

H : Dit is toch het fallussimbool waarmee ik me affirmeer . Zei je toch zelf ? Goed . Ik ga je nemen terwijl ik op de revolver lig . Dan zijn we met z'n tweetjes; ik en de andere . De andere die jij in me zoekt .

Werpt zich op haar . Korte schermutseling tot ze achter de divan eindigen . We horen hen tekeer gaan en plots schreeuwt zij het uit . Daarna kan men zich alleen maar voorstellen wat er gebeurde, want plots is het ...

===== DONKER =====

S C E N E 3 .

Overdag . Zij is alleen en spreekt een tekst in op cassette . We horen hem piano spelen . Hij onderbreekt regelmatig om een motief te zoeken .

Z : ...Hij is ook vrouwenhater met duidelijke masochistische neigingen . Tenminste als we dit masochisme interpreteren als een zoeken naar macht door middel van geweld -duidelijk door onderwerping- dat doeltreffender en geniepiger is dan het expliciete geweld van openlijke agressiviteit . De geweldpleging die ik onderging moet gezien worden als een totale bezitsdrang, als een gewelddadige poging om de meest perfecte symbiose, zoals die bestond vóór de geboorte, te reconstrueren: de droom van een terugkeer naar de moederschoot . Hieraan werd voldaan en patiënt is nu veel ontvankelijker voor mijn onderzoek .

Ze stopt de opname omdat ze stappen meende te horen . Ze staat recht en spitst de oren . Maar het spelen herbegint . Toch schakelt ze het toestel uit en stopt het achter slot en grendel . Gaat zitten, steekt een sigaret op, denkt na . Pauze . Haar aandacht richt zich op de pianist die ostentatief hetzelfde thema blijft herhalen alsof hij psychisch geblokkeerd is en de laatste noot niet kan overbruggen . Ze hoort welke moeite hij doet om verder te spelen en ze lijkt gedesillusionneerd omdat hij het doel niet bereikt . Het is duidelijk dat ze probeert te snappen waarom hij alsmaar stopt met spelen . Ze wordt gestoord door de telefoon . Even denkt ze eraan niet te antwoorden . Uiteindelijk doet ze het toch .

Z : Hallo ? (Haast fluisterend) Nee brigadier, maak u geen zorgen, alles komt in orde . We zijn al 2 dagen niet naar buiten geweest omdat ik wil doorzetten met het onderzoek . Ik heb niet zoveel tijd meer, dat begrijpt u ook wel . Deze namiddag maak ik misschien een wandeling op het strand ... Met hem . Natuurlijk ... Nee, erg kalm . Hij speelt . Hoort u ? (Houdt de hoorn even in de richting van de piano .) Neenee, echt waar, als er iets is, verwittig ik u . Ja, bedankt . (Haakt in)

Hij hield op met spelen . Ze voelt zich onzeker, vreest dat hij het gesprek hoorde . En inderdaad ...

H : (Op) Kreng ...

Z : Wie ? Hij of ik ?

H : Hij . Kan hij me niet met rust laten ?

Z : Hij doet gewoon zijn job .

H : Met veel te veel ijver .

Z : Ander onderwerp graag ...

H : Toch bedankt .

Z : Voor ?

H : Omdat je hem niet vertelde dat ik je aangerand heb .

Z : Waarom zou ik ? Wil je misschien gearresteerd worden ?

H : (Bezorgd) Deed je het omwille van het onderzoek of ... is er een andere reden ?

Z : Natuurlijk ... is er een andere reden .

H : (Hoopvol) Ik kan dit niet geloven ...

Z : Heb je nog andere bewijzen nodig ? (Ongewoon fel) Je weet evengoed als ik dat ik er tenvolle van genoten heb !

H : Ja . En het was fantastisch .

Z : Niet overdrijven .

H : Het is waar . Jammer genoeg ging het "initiatief" van mij uit . Maar jij gaf je onmiddellijk aan me over en je was een ideale partner .

Z : Je hoeft er nu ook geen sprookje van te maken ...

H : Integendeel, ik kan er heel gewoon over praten . Eens dat jij de schok van de eerste ogenblikken verwerkt had, was je erg teder en lief en vol elan . Geen enkele vrouw is ooit zo met mij geweest .

Z : Zelfs niet de harpiste ?

H : Nee, zelfs zij niet . Jij hebt de herinnering aan haar volkomen uitgewist .

Z : Dat kan ik moeilijk aannemen .

H : (Vriendelijk) Toch wel, want zij kwam nooit tot een orgasme .

Z : (Gemaakt geshokeerd) Zijn dat nu dingen om over te praten ?

H : (Eerlijk verbaasd) Waarom niet ? Jij hebt daarnet wel toegegeven dat je het fijn vond . (Andere toon) Of deed je maar alsof ?

Z : Nee . Denk jij dat je op dat ogenblik de kans krijgt om te doen alsof ?

H : (Opgelucht) Ik was alleen maar een beetje bang dat je ... Weet je, het is enorm belangrijk dat ik dit weet . Snap je wat ik bedoel ?

Z : Natuurlijk . Maar ik heb liever dat je kalm blijft . Er is geen reden om je op te winden .

H : (Opgewonden) Je moet weten dat dit de eerste keer is dat het me lukt .

Z : (Professionele interesse) De eerste keer ?

- H : Nu mag ik het je bekennen: ik ben er nog nooit eerder in geslaagd . Alle vrouwen die ik tot nu toe kende bleven koud, gevoelloos . Wellicht -zo troostte ik mezelf- zijn ze gewoon frigide . Maar ik kon de twijfel dat het evengoed aan mij kon liggen niet van me afzetten . Ik was nooit in staat (zoekt woorden) om ze ... heet te krijgen . Zo, nu weet je het .
- Z : Was het niet zo dat je hen, onbewust, niet wilde "heet krijgen" -om jouw uitdrukking te gebruiken- omdat je een onpersoonlijke relatie zonder engagement goed genoeg vond ? Anders gezegd, je was bang te ontdekken dat het bij geslachtsgemeenschap om een evenwaardige relatie gaat . Tot hiertoe voelde jij intuïtief aan dat jij het alleen waarmaakt als je "ondergaat" .
- H : (Volgt met groeiende aandacht) Ja, dat moet het zijn . Eigenlijk voel ik me nu voor de allereerste keer volwaardig man .
- Z : Omdat je er met mij in geslaagd bent je rol van zoon van je af te zetten . Op een heel natuurlijke manier heb je je rol als man ontdekt .
- H : En dat dank ik aan jou .
- Z : Nee, dat dank je aan jezelf . Uitsluitend aan jezelf . Je speelde de rol van beul om het frustrerende gevoel van een vermoedelijke impotentie uit te schakelen door me het bewijs te leveren van je mannelijkheid . Maar je vreesde het niet alleen aan te kunnen en je riep de hulp in van de "andere", de revolver . Maar dan was er mijn medewerking, die je absoluut niet verwacht had . Dit was nog nooit eerder gebeurd . Je was er terzelfdertijd ondersteboven van en toch werd je er door aangetrokken . En op die manier vond je de fierheid van je mannelijk instinct terug . En je schakelde definitief het moederfantasme uit dat je geobsedeerd bleef zoeken in de vrouwen met wie je naar bed ging om je door hen te laten domineren . Daarom ben je al 2 dagen meegaand en ontvankelijk voor een gesprek . Ik zou zelfs zeggen: teder en attentievol .
- H : Geef toe dat ik sindsdien niet de minste poging ondernam om met je te slapen, zelfs al laat je je deur 's nachts op een kier staan .
- Z : Dat betekent dat je verwacht dat ik nu het initiatief neem en kom aankloppen .
- H : (Beetje beschaamd) Eigenlijk wel . Ik verwacht je . Elke nacht .
- Z : Ik zal komen .
- H : Echt? .
- Z : Waarom niet ? Jij bent een minnaar die er mag zijn .
- H : Nu maak je me echt gelukkig .
- Z : "Gelukkig" . Een belangrijk, maar versleten woord . Laten we liever stellen dat we op menselijk vlak naar mekaar toegegroeid zijn . De problemen blijven echter even groot, want op professioneel vlak staan we nog ver van mekaar af .

H : (Met oprecht berouw) Wat moet ik doen om je te helpen ? Ik doe niets anders dan honderduit vertellen over mezelf, ik beantwoord urenlang je vragen . Is het mijn schuld dat ik gaten in mijn geheugen heb die ik met de beste wil van de wereld niet kan opvullen ? Ik ben zelfs beginnen piano spelen omdat je zei dat als ik de verschillende fasen van mijn muziek doorliep ik misschien het trauma kon ontdekken dat aan de basis ligt van mijn psychische instorting . Ik deed het met weerzin, want het zicht alleen al van een piano, -ik weet niet waarom- geeft me op de zenuwen . Alleen om jou een genoegen te doen zit ik uren aan een stuk op de toetsen te roffelen en tracht ik me melodieën te herinneren die ik ooit componeerde of het klassieke repertoire dat ik studeerde aan het conservatorium . Niets . Ik ben plots geblokkeerd . Ik kan gewoon niet verder . (Wanhopig) Hoor je wat ik zeg ?

Z : Ik hoor het .

H : Zeg me dan wat ik moet doen om er uit te geraken . Want nu wil ik écht weten wie ik ben . Niet voor mezelf, maar voor jou . En dat is de waarheid .

Z : Voor mij ?

H : Sinds je je aan mij gegeven hebt, bekijk ik je met andere ogen . Voor mij ben je niet langer de kat die met de muis speelt of de vijand die ik in het begin wantrouwde . Nee, nu denk ik aan jou met oneindige tederheid . En het idee dat jij het onderspit moet delven in deze strijd tegen de bekrompenheid van de officiële wetenschap doet in mij een woede oplaaieren die écht gevaarlijk kan worden . Ik heb er alles voor over opdat jij mijn raadsel oplost en je assistentie aan de unief bekomt . Dat is het enige wat nu van belang is . Ik zweer het je . Mijn eigen lot interesseert me niet meer . Het kan me niet schelen hoe ik eindig, jij moet er zonder kleerscheuren uitkomen . Of dit liefde is ? Ik weet het niet en ik vraag het me ook niet af . Ik weet alleen dat jij zal slagen als we ontdekken wie ik werkelijk ben . Daar ligt het kalf gebonden . Maar wie ben ik ? Waarom doe ik dingen die volgens de gangbare normen krankzinnig zijn ? Waarom val ik regelmatig ten prooi aan die zinsverbijstering ? Welke is deze duistere demon die ik in me draag, plots explodeert en zich tegen de anderen keert ? En die revolver daar ? Hoe komt hij in mijn bezit ? Heb ik hem gestolen ? Gekocht ? Wanneer ? Waarom ? Heb ik hem gebruikt of niet ? Waarom heb ik hem verborgen ? Al deze vragen spoken me door het hoofd . Ik lig er 's nachts zelfs van wakker . En hoe meer ik erover nadenk, hoe minder ik ervan snap . En als IK het niet snap, hoe moet ik jou dan helpen het te begrijpen ? De termijn wordt korter . Zullen de rechters tevreden zijn over je bevindingen ? Of zullen ze zeggen dat je jezelf overschatte en dat je onbekwaam bent ? Verdomme ! Als je je door mijn schuld nog meer in nesten werkt, zet ik die vervloekte revolver tegen mijn hoofd en maak ik er een einde aan !

Z : (Zoent hem . Ontroerd) Nee, liefste . Dat niet . Dat nooit .

H : (Drukt haar stevig tegen zich aan) Maar ik ben je van geen enkel nut ! Een dood gewicht aan je been . Als ik je aanvankelijk haatte omdat je voor mij een soort cipier was en ik ervan genoot je te koejonneren, dan vind ik je nu simpatiek en waarschijnlijk hou ik van je . Het doet me pijn dat jij het als vrouw wilt opnemen tegen mannen en hun vooroordelen . Je hebt me verteld over jezelf, je jeugd, hoe moeilijk je het vroeger had en dat ik je grote kans ben . Als je in dit onderzoek faalt, word je hoogstens nog be -

drijfsdokter . En dan is het gedaan met je dromen en ambities . Op die manier is jouw drama een deel van het mijne geworden . Ik beleef het en lijd eronder . Omdat ik beseft dat ik de sleutel op jouw succes ben . Maar hoe moet ik je die sleutel in handen geven ?

Hij barst in snikken uit en valt als een kind om haar schouders . Zij troost hem, wiegend in haar armen .

Z : Wees niet bang . We komen er wel . Je zal zien . We hebben nog 10 dagen .

H : (Huilend) Dat zeg je om me gerust te stellen maar je weet best dat het niet zo is .

Zij begint hem te zoenen op het voorhoofd, de ogen, met kleine kusjes als een moeder bij een baby, terwijl ze hem toefluistert :

Z : Het komt in orde . Echt waar .

Hij houdt op met huilen en blijft zo, de ogen gesloten in haar armen, terwijl ze hem zacht over het voorhoofd aait in een haast therapeutisch gebaar .

Z : Vertel eens . Als je niet verder kan spelen, zit de remming dan binnen in jou of in je vingers ?

H : (Maakt zich vlug los) In mijn vingers ! Dat ik daar niet eerder aan dacht ! Natuurlijk ! In mijn hoofd speelt de muziek verder, maar ik kan ze niet overbrengen naar mijn vingers . Dat is het ! (Twijfel) Het heeft toch niets te maken met de artrose van mijn moeder ? Zo iets is toch niet erfelijk ?

Z : Beweeg je vingers eens . Zo soepel mogelijk .

Hij beweegt zijn vingers voor haar ogen . Zij kijkt aandachtig toe .

Z : Het gaat uitstekend . Erg soepel . Alleen ...

H : Wat ?

Z : Wel ja ... Ik bedoel, ik ken helemaal niets van muziek . 't Is een beetje een gekke gedachte eigenlijk .

H : Niet aantrekken . Zeg wat je denkt .

Z : Wel, de gebaren die je daarnet maakte doen me denken aan een pianist ... Je moet wel weten dat ik écht niets van muziek ken .

H : (Bezorgd) Ga verder .

Z : ... Aan een pianist die harp speelt .

H : (Geschokt) Wat zei je ?

Z : Zie je, aan een klavier hou je je handpalmen naar beneden en doe je zo ...
(Demonstreert het) Maar jij, je hield je handen naar omhoog, alsof je aan
de snaren van een harp trok . (Demonstreert) Zo ... Lijkt dat niet meer
op een harp ?

H : Verdomme ja .(Mimeert ook de gebaren, dan balt hij woedend zijn vuisten)
Je hebt gelijk . Onbewust deed ik haar na, plukkend aan de snaren van onder
naar boven .

Hij bekijkt zijn strak gesloten vuisten. Het is alsof hij ze niet meer kan
openen . Zij neemt ze zachtjes vast .

Z : Kom, open nu je handen .

H : (Als een koppig kind) Nee ...

Z : Geen geintjes . Er is niets wereldschokkends gebeurd . Kom, handen open .

H : Ik kan niet .

Z : (Geduldig) Dat kan je wel . Eén vinger tegelijk ... Zo ja ... Weet je, ik
heb ooit mensen behandeld die ervan overtuigd waren dat ze hun benen niet
meer konden bewegen en ze gedroegen zich precies als verlamden . (Doet in-
tussen verder met zijn handen)

H : En wat deed jij in dat geval ?

Z : Een paar tranquillizers volstonden om de beweging er terug in te krijgen .
Eens de zenuwen ontspannen, verdwijnt het fenomeen . Kijk, je bent erin
geslaagd je vuisten haast volledig te openen . (Als tegen een kind) Alleen
de ringvinger en de pink nog . Maar kijk, ze geven het ook al op . Zie je,
nu kan je ze vrij bewegen . Je verkramping was slechts inbeelding .

Hij bekijkt blij zijn vingers .

H : Ja, ik kan ze bewegen . Dank je, dank je .

Hij omarmt haar en zoent haar lang op de mond . Zij geeft toe, maar dan begint
ze zich uit zijn omarming te werken, alsof ze hem wil doen begrijpen dat ze
haast geen adem meer heeft . Hij stopt met zoenen maar blijft haar vasthouden .
Zij glimlacht .

Z : Ik stikte bijna .

H : 't Spijt me .

Z : Waarom ? Jij bent een man . En wat voor één ! Maar als je me "in brand
steekt", zoals jij dat uitdrukt, eindigen we onder de lakens en kunnen we
dag zeggen tegen het onderzoek . We hebben de hele nacht om nummertjes te
maken . Nu moeten we ons verstand erbij houden en aan het werk denken .

H : Zoals je wilt . Maar ... Vannacht ... Kom je ?

31 - 7 .

Z : (Blij) Ja .

H : Echt "ja" ?

Z : Ja . Dat had ik voor mezelf al besloten .

H : (Laat haar los) Mooi . Aan de slag ! Waar blijft je bataljon vragen ? (Telefoon) Weer de brigadier !

Z : Kan niet . Ik heb hem pas aan de lijn gehad .

H : (Zenuwachtig) Antwoord je niet ?

Z : Het kan ook de professor zijn . Dat betekent last . Ik heb hem in 2 dagen niet gebeld .

H : Hij zal ongerust zijn als je niet opneemt .

Z : Misschien heb je gelijk . (Neemt op) Hallo ? Bent u het, professor ? Nee, omdat er niets bijzonders te melden valt . (Kort) Wat ? Als u hierheen komt verknalt u alles . Maar hij is geen woesteling . U werd slecht ingelicht . Nee, voor mij hoeft u niet bang te zijn . Hoe zegt u ? Me een ander onderzoek ... Kwestie van de assistentie te ... Het spijt me professor, maar ik heb dit onderzoek in handen en zo wil ik het houden . U bedoelt, als de resultaten niet bevredigend zijn dat u uw handtekening niet ... Dan is het mijn verantwoordelijkheid ! Dat u die toon niet gewend bent ? Mogelijk, maar u hebt me steeds de grootst mogelijke zelfstandigheid gelaten. Ik ben helemààl niet veranderd, maar u wel . Wat ? Dat de patiënt met mij precies doet wat hem zint ? Dat is pas nieuws ! (Ze lacht, maar het is meer uit wanhoop) En waarom denkt u dat ? Op het strand ? Ja, we hebben mekaar gezoend . En dan ? (Wordt echt boos) Wel, als het zo zit, dan mag u het meteen weten : we gaan met mekaar naar bed . Ja, u hoort nog goed . Naar bed . B-E-D . Welja, ieder heeft zo z'n persoonlijke manier van doen, nietwaar professor . Als ik vind dat je via een coïtus een verklaring kan geven aan een neurose die ... Professor ? Professor ? (Lacht) Verbinding verbroken .

Hij volgde het gesprek met gemengde gevoelens: bezorgdheid, schrik, haat en uiteindelijk opluchting .

H : Je profje ben je kwijt .

Z : Ja . En die assistentie schrijf ik best op mijn buik . (Pauze) Maar je had gelijk ... De ouwe wou met mij naar bed . Maar hij hield het geheim om geen gezichtsverlies te lijden . Of omdat hij het juiste moment afwachtte, waarschijnlijk het ogenblik dat ik zijn assistente werd . Maar nu hij het weet van ons, borrelde de jaloezie naar boven en heeft hij alles in één gulp uitgespuwd .

H : Op hem hoef je niet meer te rekenen .

Z : Ik ben het gewend mezelf uit de puree te helpen .

H : Maar je verlangde zo naar die job .

Z : Misschien komt het nog .

H : Eigenlijk had je daarnet wat diplomatischer kunnen zijn .

Z : Ik verdraag niet wat hij over je zei .

H : Dat ik een onverbeterlijke gek ben ?

Z : Nee, hij suggereerde dat je simuleert .

H : Wablief ?

Z : Het is gewoon een lafhartige poging om je uit mijn handen te krijgen .

H : Ik begrijp het niet goed . Waarom beweert hij dat ik doe alsof ?

Z : Eenvoudig . Zolang je voorwendt geestesziek te zijn, wordt de taak om je te bewaken aan mij toevertrouwd, vermits ik je toch observeer . Maar als het uitkomt dat je je neurose gesimuleerd hebt, dan ben je een delinkwent die bewust zijn toevlucht nam tot het fingeren van krankzinnigheid om zich aan de wet te onttrekken . Dan ben je tenvolle verantwoordelijk voor je daden . Mét het bezwarende feit dat je de onderzoekers door je simulatie wou misleiden . Het gevolg kunnen strafmaatregelen zijn .

H : Ze halen me dus weg van hier ?

Z : Daar hoopt de professor wellicht op . In dat geval heeft hij buiten de waard gerekend . Ik dus . Ik laat me niet manipuleren . Zelfs niet door een illustere beroemdheid zoals hij .

H : Maar hij was toch akkoord dat je hier helemaal alleen met me bleef ?

Z : Klopt .

H : En dat je, omwille van de mensen uit het dorp, zou doen alsof je mijn vrouw was .

Z : Klopt ook . Hij was met alles akkoord . In naam van de wetenschap wel te verstaan . Maar zoals de wetenschap uit formules bestaat, is de mens gemaakt van bloed en zenuwen . En zijn zenuwen hebben het begeven . Hij had alles voorzien, behalve dat zijn lievelings oud-leerlinge met de patiënt het bed zou induiken . Onder het mom van de wetenschap wou hij niet de oud-leerlinge maar de vrouw onder de knoet houden . Amper was hij zich bewust van het feit dat de vrouw hem door de vingers glipte of hij veegt zijn hielen aan de wetenschap en is onmiddellijk bereid te verklaren dat jij een simulant bent . Zijn bedoeling is duidelijk : ons uit mekaar halen . (Korte pauze)

H : (Haast beschaamd) Ik sleur je dus dieper en dieper mee in deze draaikolk ...

Z : En ik voel er me kiplekker door . Zal ik je eens wat vertellen ? Ik wacht niet tot vannacht . We doen het nu . Kom .

H : (Perplex) Nu ?

Z : Ja natuurlijk . Of heb je geen zin ?

H : Ik ? Geen zin ? (Zoent haar)

Z : (In zijn armen) Zie je, de prof blunderde 3 maal . Eén: hij had nooit iets mogen insinueren over een mogelijke verhouding . Wat bewijst dat hij een slecht psycholoog is, want op die manier gaf hij me te verstaan dat hij meer in de vrouw geïnteresseerd is dan in de dokter . Bijgevolg is hij in mijn achting gedaald tot nul . Twee: door te beweren dat jij simuleert, wou hij je in mijn ogen kleineren, maar dat heeft bij mij net het omgekeerde effect . Hij laat dus duidelijk merken hoe eng hij is .

H : En de derde blunder ? (Pauze)

Z : Dank zij de twee vorige flaters heeft hij me heel veel zin in jou doen krijgen . En dat compenseert rijkelijk .

Omarming . Telefoon . Hij bekijkt haar . Ze schudt van nee . En terwijl de telefoon blijft rinkelen gaan ze beiden naar zijn slaapkamer .

===== DONKER =====

S C E N E 4 .

Twee dagen later . De twee spelen schaak . Even geconcentreerd spel . Dan ...

H : (Plots) Mat !

Z : (Bewonderend) Je hebt me al een paar keer flink beet gehad . En ik doe nochtans mijn best .

H : Ja ? Ik heb de indruk van niet . Je bent toch niet bang van me te kwetsen als je moest winnen ?

Z : Stel je voor . Ik zou nogal een psychologe zijn . Nee, het interesseert me niet alleen te weten hoe scherpzinnig je bent maar ook in welke mate je je kan concentreren . Anders hadden we beter een kaartje gelegd in plaats van te schaken .

H : Ik heb je al twee dagen geen nota zien nemen of vragen horen stellen . Iets aan de hand ?

Z : Nee, ik ben van tactiek veranderd .

H : Aha ?

Z : Ik analyseer terwijl we in bed liggen .

H : Geen slecht idee .

Z : Ik meen het . In bed vertel je me heel wat meer over jezelf dan tijdens 10 sessies .

H : En daarom brengen we zoveel tijd door in bed ?

Z : Juist .

H : Ik heb zo mijn twijfels ... Welke belangwekkende onthullingen zou ik zoal kunnen gedaan hebben tijdens onze stoeipartijtjes ?

Z : Dat is een professioneel geheim . Het is nog te vroeg om je hierover in te lichten .

H : Mij goed . Tussen haakjes, ik stem volledig in met je nieuwe therapie .

Z : Zo hoor ik het graag . (Pauze)

H : Ik heb de brigadier zien rondsluipen . In burger .

Z : Weet ik .

H : Wat moet hij nu weer ?

Z : Ons bewaken . Heb je nog niet gemerkt dat hij ons zelfs 's nachts in het oog houdt ?

H : Nee .

Z : Kan ook moeilijk anders . Na een potje vrijen slaap jij als een blok .

H : Waar heb jij leren zien in het donker ?

Z : Ik moet niets zien . Ik hoor hem op het tuinpad . Hij zal wel een oogje op de ramen houden . En vermits het licht in jouw kamer de laatste tijd altijd uit is terwijl het mijne blijft branden, zal hij wel de gepaste conclusies trekken .

H : Maakt dat voor hem een verschil ?

Z : Hij kan rapport uitbrengen .

H : En dan kan de rechter ingrijpen ?

Z : Je mag niet vergeten dat jij me toevertrouwd werd als patiënt . En dat ik de hoedanigheid van ambtenaar bezit . Als ik met jou naar bed ga in plaats van je te onderzoeken, kan ik vervolgd worden wegens nalatigheid .

H : En wordt de zaak je uit handen genomen .

Z : Die kans bestaat .

H : En jij bent bereid voor mij je carrière op de helling te zetten ? (Eerlijk) Wil je wat weten ? Als het zo zit, dan weiger ik nog langer met jou naar bed te gaan .

Z : (Beslist) Nee !

H : Nee ?

Z : Ik stop er niet mee . Ik blijf met jou naar bed gaan .

H : Ook voor de therapie ?

Z : Ook daarom .

H : Je bedoelt ?

Z : Voor mij ben je meer dan een gewone patiënt geworden . Het lot heeft me emotioneel zeer sterk met jou verbonden . Het is de eerste keer dat dit gebeurt . Brute pech . Maar wat moet ik doen ? Het ging vanzelf . Deze ongewone situatie confronteert me natuurlijk met mijn geweten . De deontologie verplicht me je te onderzoeken, welke de conclusies ook zijn . Maar de sentimentele component die zich hoe dan ook opdringt, wacht niet zonder vrees de resultaten van het onderzoek af . De waarheid is dat ik je niet wil verliezen . En vermits je in vrijheidsstelling of je veroordeling afhangt van mijn verslag, begin ik te twijfelen . Zullen mijn besluiten als arts beïnvloed worden door onze relatie ? Want als ik louter professioneel te werk ga en trouw blijf aan mijn opdracht, weet je wat er me dan te doen staat ?

H : Nee, Wat ?

Z : Het onderzoek uit handen geven omdat ik mijn patiënt niet in eer en geweten kan onderzoeken vermits ik verliefd ben op hem . Zo, dat weet je dan ook meteen ...

H : (Heeft ademloos geluisterd) Er kan alleen gezegd worden dat je als dokter een mooi resultaat boekte .

Z : Ja, en het ergste is dat ik het niemand kan vertellen, want dan loop ik het risico dat ze me uit de orde zetten .

H : Zoiets had je zeker niet verwacht de dag dat je me leerde kennen ?

Z : Nee, echt niet . De reis die we met een patiënt maken blijft altijd een raadsel . We weten nooit op voorhand waar ze ons heen leidt . Dat moet het onderzoek uitwijzen . Maar dat dit het eindpunt zou worden had ik nooit verwacht . Van een verrassing gesproken ... Goed of verkeerd ? Hangt ervan af hoe je de zaak bekijkt . Professioneel gezien is het niet zo schitterend . Menselijk gesproken -waarom het niet vlakaf zeggen ?- gaat het goed . Of beter: ronduit schitterend .

H : Hoe ga je het de buitenwereld duidelijk maken ?

Z : Ik heb er geen flauw benul van .

H : Mooie warboel .

Z : Ik zou zeggen van wel . (Kijkt door 't raam) Daar . De brigadier kwam nog even langs .

H : (Met woedend gebaar) Heeft die vent echt niets beters te doen ?

Z : Hij doet gewoon zijn werk . (Lacht) Het is wel koddig als je die spontaan geakteerde onverschilligheid ziet waarmee hij ons bespionneert .

H : Het staat op zijn smoel te lezen dat hij een flik is . Zoals bij alle flikken trouwens .

Z : We zouden beter aan onszelf denken . Wat doen we ?

H : Jij moet de knoop doorhakken .

Z : Helaas .

Ze denkt na . Dan, alsof ze een belangrijke beslissing heeft getroffen, haalt ze een sleutel uit haar zak, opent een la en overhandigt hem een stapeltje papieren .

Z : Hier . Daar staat alles in .

H : Wat is dat ?

Z : Alle nota's die ik over je genomen heb .

H : (Verbaasd, maar dankbaar) En je vertrouwt me ? Als ik ze lees ?

Z : Zeker . Onze relatie is anders geworden . In die lade zit ook nog een cassetterecorder met mijn bevindingen over jou . Je mag er naar luisteren wanneer je wil .

H : (Doorbladert de papieren) Maar op die manier geef je je volledig bloot .

Z : Zo ken je me toch het best ? Ik sta erop dat je me door en door leert kennen . Geen geheimen meer tussen ons .

H : Dank je ...

Z : Eén ding nog: niet versted staan van de terminologie . Medelijden kunnen we ons tegenover een patiënt niet permitteren .

H : (Die een stukje las) Ben ik zoals je hier ...

Z : Zo wàs je .

H : (Bladert verder) Geen al te vlelend portret dat je hier van me schetst .

Z : Nee .

H : (Id.) Het zal de medische taal zijn die zo'n indruk op me maakt ...

Z : Wil je de waarheid horen of leugens ?

H : De waarheid natuurlijk .

Z : Die heb je in handen . Tenminste, tot 2 dagen geleden .

H : Het is beter dat ik niet alles in één keer doorneem . Liever met kleine slokjes . Tegen de dorst . Mag ik ze houden ?

Z : Ze zijn van jou .

H : Ga je ze de rechters voorleggen ?

Z : Natuurlijk . Maar niet onder deze vorm .

H : Je gaat wijzigingen aanbrengen omdat je van me houdt ?

Z : Niet daarom . Dan zou ik het niet verdienen dokter te zijn . Maar omdat mijn oordeel over jou veranderd is, nu ik je beter ken .

H : Mag ik dan weten wat je op dit ogenblik over me denkt ?

Z : Heel eenvoudig . Je bent niet geestesziek . Het ontbrak je alleen aan affectie, menselijke warmte . En die heb ik je gegeven . In mij werd je angst opgelost . Je bent al drie dagen uiterst kalm . Niet de minste uitbarsting .

H : Kan je dat zomaar voor de rechters hun voeten gooien ?

- Z : Dat is het probleem . Ik moet het formuleren zonder mezelf te compromiteren of zonder mijn plicht als medicus te verloochenen .
- H : De kwadratuur van de cirkel .
- Z : Zo ongeveer . We hebben nog zes dagen . Maar ik zal er wel iets op vinden . De zaak heeft ook haar positieve kanten .
- H : En die zijn ?
- Z : Het feit dat je om het even welke muziek kan spelen zonder geblokkeerd te raken . Of niet ?
- H : Akkoord, maar heb je dat al uitgetest ?
- Z : Zelfs meer dan eens . Je piano stoot je niet meer af zoals in het begin . Je staat te trappelen om te kunnen spelen . De tijd die je niet met mij in bed doorbrengt, besteed je aan de muziek .
- H : Ja, mijn vingers zijn weer erg soepel . Ik heb niet de minste last meer als ik speel . Ik kan om het even welk stuk aan, zelfs het moeilijkste . Er komt zelfs inspiratie ! Nieuwe motieven schieten me voortdurend te binnen . Ik zou wel 100 nummers kunnen componeren . Als ik vrij was ...
- Z : Je hebt zin in muziek . Dat is een sterke troef in onze handen . Ik heb zo'n gek ideetje ...
- H : (Bij raam) Gezien ? Hij was er weer .
- Z : Laat zitten . Als je over je toeren raakt heeft hij alle redenen om op te treden .
- H : (Rustig) Ik ben de kalmte in persoon . Maar als hij binnen komt en de revolver vindt ?
- Z : Die vindt hij niet . Heb ik veel te goed verstoopt .
- H : Waar ? Of is dat een geheim ?
- Z : In de la met mijn ondergoed . Zover gaat hij niet wroeten .
- H : Speurhonden snuffelen overal . Ik kan ervan meespreken !
- Z : Dan zal hij wel vlug ontdekken dat we mekaars handje vasthouden .
- H : Dat zal hij zo wel veronderstellen .
- Z : Veronderstellen is één ding . Keihard bewijzen dat ik de rechters bij de neus wil nemen is nog wat anders .
- H : Was dat niet de bedoeling ?

Z : Nee, alleen je geval vanuit een andere hoek bekijken . Luister, die brigadier kan voor mijn part de pot op . Hij komt hier niet in zonder huiszoekingsbevel .

H : Stel dat hij het bekommt . Als het zover komt ...

Z : Als als als ! Moet je me zonedig de kast opjagen ? Ik moet kalm blijven of we raken nooit uit die smeerboel . Kruis dus je armen als een brave jongen, ga in een hoekje zitten en laat me met rust . Ik moet nadenken .

H : 't Spijt me ...

Hij neemt een boek en gaat op de sofa liggen lezen . Zij gaat zitten en neemt enkele nota's . Af en toe denkt ze even na . Plots ...

Z : Kun jij orgel spelen ?

H : Redelijk goed . Waarom ?

Z : Omdat ik een schitterend idee heb, waar jij je voordeel kunt mee halen . (Zoekt een telefoonnummer en belt op) Hallo ? Met de pastorie ? Is meneer Pastoor er niet ? Ah, daar spreek ik mee . Dag meneer . Ik ben namelijk de mevrouw van het villaatje uit de Zeelaan . U kent mij van zien ? Wel, mijn man is muzikant en net als ik praktizerend christen en hij zou erg gelukkig zijn als hij tijdens de eucharistieviering van volgende zondag een stukje mocht spelen op het orgel van uw kerk . Dat kan ? Oh, iets heel gekends, dacht ik . Sacraal uiteraard . Aan u de keuze . U hebt liever dat mijn man kiest ? (Knikt naar hem . Hij snapt het en krabbelt iets op een stuk papier . Zij leest .) Haendel bijvoorbeeld of ... (Hij reikt haar een andere naam, ze leest hem) Ja, ik kom zeker nog eens langs om verder af te spreken . Met mijn man, zeker . Het zal ons verheugen u te leren kennen, meneer Pastoor . En we kunnen van de gelegenheid gebruik maken om een gift te schenken voor de armen van de parochie . U bent bedankt . Tot straks . Dà-àg ! (Haakt in) Hij bijt . Wat dacht je van mijn ideetje ?

H : Weet ik het. Maar inslaan zal het zeker .

Z : Als een bom . En de kerk zal afgeladen vol zitten .

H : Ook met brigadiers .

Z : En dan ?

H : Hij zal het nooit toestaan .

Z : Hij heeft niks toe te staan . Hij heeft je te schaduwen . Meer niet . Medische initiatieven worden enkel en alleen door mij genomen . Als ik het oppoortuun acht je in het openbaar aan een test te onderwerpen, dan mag hij zich daar niet tegen verzetten .

H : Maar hij weet toch dat we niet getrouwd zijn ?

Z : En het beroepsgeheim ? Wees gerust, hij gaat niet open . Maar jij zal door het concert bewijzen dat je geestelijk O.K. bent en dat je je kan beheersen . Althans, dat hoop ik . Voel je je in staat om op te treden ?

H : Ja ... Als jij er ook bent .

Z : Wat dacht je ? Ik ben toch je vrouw ?

H : Dan is er wat mij betreft geen enkel probleem . Maar jij ? Besef je wel welk risico je loopt ?

Z : Er is geen alternatief . De rechter moet voor voldongen feiten gesteld worden . Hoe komt het dat een gek zichzelf zo volkomen beheerst ? Dat hij zonder te repeteren een orgelrecital geeft ? Dat is toch het beste bewijs dat hij niet gek is ! Op die manier blokkeert mijn korreltje zand het hele raderwerk . Want er is twijfel . En de wet zegt expliciet: "In dubbio pro reo" . Dat houdt in dat de rechtbank verplicht is de betichte vrij te spreken bij gebrek aan bewijzen .

H : Niet slecht bedacht . Het moet kunnen .

Z : Het "zou moeten kunnen" . Maar dé grote vraag moet nog beantwoord worden .

H : En die is ?

Z : Welk is de oorzaak van je black-outs ?

H : Ai . Daar gaan we weer ...

Z : Voor jou zijn ze er nooit geweest, want je wiste ze uit je geheugen op het ogenblik zelf dat je er ten prooi aan viel . Maar ze zijn er . Ze worden vermeld op je medische fiche en die werd toegevoegd aan het gerechtelijk dossier .

H : (Bang) En dat kan je van hieruit niet schrappen ?

Z : Zeker niet . Maar ik kan er wel voor zorgen dat het voor de rechter minder dwingend overkomt, zonder de waarheid geweld aan te doen .

H : Hoe ?

Z : Ik ben er mee bezig . Hopelijk vind ik er iets op binnen de tijd die me toegemeten werd .

H : Dat wordt dan een wedloop met de tijd .

Z : Dat ook . Maar kom, genoeg geleuterd . We gaan de pastoor opzoeken . En vermits we een positieve indruk op hem moeten maken, spelen we het burgerkoppel met alles erop en eraan . Wie weet of de rechtbank hem later niet dagvaart om te getuigen over je gedrag voor en na je concert . Hou daar dus rekening mee .

H : Dan word ik de meest conformistische echtgenoot die jij je kan voorstellen .

Z : Niet overdrijven . Anders heeft hij door dat het nep is . Laten we afspreken dat jij het uitsluitend over muziek hebt . Laat de rest maar aan mij over .

H : Ik hoop dat hij mijn catechismus niet opvraagt, want dan val ik in de prijzen .

Z : Priesters zijn erg praktische lui . Ze maken het de mensen die hen een dienst bewijzen niet al te lastig . En jij bent erg nuttig voor hem . Hij zal zijn parochianen laten zien dat een musicus uit de stad zich niet te min voelt om in zijn kerkje te komen spelen . Je had moeten horen hoe opgetogen hij was aan de telefoon . Voor hem is dit gratis reclame en vooral, het brengt geld in 't bakje . En je weet dat pastoors daar niet ongevoelig voor zijn .

H : Hoe moeten we ons kleden ?

Z : Sobertjes, maar elegant . Zoals het past bij lui van een bepaald sociaal niveau . Jij mag er zelfs een tikje artistiek uitzien . 'k Weet niet, een zijden sjaaltje of zo . Je doet maar . Ik reken op je goede smaak .

H : Ik zal je niet teleurstellen .

Z : Kom, dan gaan we ons kleden .

H : Zoals u verkiest, mevrouw .

Hij haakt zijn arm in de hare . Zij maakt hem echter los en haakt haar arm in de zijne . Hij kijkt verbaasd .

Z : Zó hoort het . Volgens de regels van de kunst moet de vrouw steun zoeken bij de man .

H : Zelfs als jij in dit geval mijn beschermengel bent ?

Z : Geen commentaar . Zeg me liever of je het "geloof" rond je vinger draagt .

H : Ja .

Z : Laat zien .

H : (Toont de ring) Hier . En jij ?

Z : (Toont de hare) Die komt nooit van mijn vinger .

H : Dan zijn we uitgedost zoals het hoort .

Z : Vergeet niet dat priesters los door je heen kijken . Er ontgaat hen niets .

H : Ik zal mijn best doen . (Pauze) Zeg, stel je eens voor ... Dat deze ringen écht zouden zijn .

Z : Wat dan ?

H : Dan zouden wij getrouwd zijn .

Z : Een gekke gedachte ... Trouwens, da's niks voor mij .

H : Ik dacht er ook zo over . Voor ik jou leerde kennen, bedoel ik .

Z : We hebben wel wat anders te doen dan in sprookjes te geloven . Kom .

H : Ik was natuurlijk glad vergeten dat jij met je beroep getrouwd bent .

Z : Concentreer je liever op je ontmoeting met de pastoor . Alles staat of valt met de indruk die we maken .

H : Ik ben een perfecte echtgenoot !

Z : Laten we het hopen .

Arm in arm gaan ze af .

===== D O N K E R =====

S C E N E 5 .

Een half uur later . De twee komen elk afzonderlijk binnen . Ze zijn "burgerlijk" gekleed . Het is duidelijk dat ze teleurgesteld zijn . Ze gaan zitten, maar niet naast mekaar . Denken na . Stilte . Plots staat zij recht en begint te ijsberen . Hij durft niet te reageren . Dan blijft ze staan en vraagt, meer aan zichzelf dan aan hem :

Z : Waarom is de pastoor, op minder dan een half uur tijd, van gedachte veranderd ?

H : (Onschuldig) Hoe moet ik dat weten ?

Z : Je hebt toch gezien hoe hij stond te stotteren ? Hij wist gewoon niet welke reden hij moest uitvinden om zijn weigering te motiveren .

H : De arme man was beschaamd omdat hij verplicht was te liegen . Hij, een priester .

Z : Iemand heeft natuurlijk roet in het eten gegooid ...

H : De brigadier !

Z : Nee, hij kan ons gesprek onmogelijk afgeluisterd hebben . Trouwens, hij kan niet zomaar bevelen geven aan een geestelijke . Nee, er zit een hoge piet in 't spel . De vraag is niet zozeer "wie", maar "hoe" hij het te weten gekomen is .

H : Tja ... Hoe ?...

Z : (Plots) Natuurlijk ! Ze tappen onze telefoon af !

H : De smeerlappen ...

Hij bekijkt het toestel . Zij houdt hem in het oog . Bezorgd . Dan, als om hem even af te leiden zegt ze, haast schertsend :

Z : Zeg, waar kijk je naar ? Ik sta hier .

Hij let er niet op, maar staat recht en blijft de telefoon in het oog houden .

Z : Blijf kalm en ga rustig zitten .

Hij stapt echter op het toestel toe met een blik vol haat . Hij denkt er duidelijk aan het tegen de muur te keilen . Net als hij het toestel wil grijpen, neemt zij hem bij de arm en leidt hem naar de divan .

Z : Als je je echt niet beter kan beheersen maak je 't mij alleen maar moeilijker .

H : Sorry ...

Z : En hou nu even je mond . Ik moet nadenken .

H : Goed .

Ze wandelt rond, terwijl ze hardop denkt .

Z : Denk even na . Als ze het belangrijk genoeg vinden om onze telefoon af te tappen, dan is het duidelijk dat jouw geval hen meer boeit dan ik dacht . Maar het is niet zozeer jouw lot dat hen interesseert, maar het resultaat van mijn onderzoek . En daarom houden ze me in 't oog, om te beletten dat ik maatregelen tref in jouw voordeel . Als jij in de kerk zou gespeeld hebben is dit een sterke troef in mijn handen . Dat hebben ze duidelijk door . Daarom hebben ze de priester bewerkt . Dus jij moet kost wat kost de nor of het gekkenhuis in, als ze mij kapot willen krijgen . Of jij nu gezond bent of niet interesseert hen geen ene moer . Het gaat om mij . Nu dringt de volgende vraag zich op: heeft de rechter autonoom gehandeld -die macht heeft hij- of heeft iemand anders erop aangedrongen ? In het eerste geval is het de rechter die mijn vel wil . Ofwel wordt de inzet van dit spelletje gereduceerd tot een ordinaire juridische revanche ofwel is dit iemands privé-vete tegen mij . Ik denk echter dat dit er niets mee te maken heeft . Bijgevolg is hun uiteindelijke doel veel belangrijker . De vraag is: WAT ? De theorie ontkrachten dat elke zogezegde geesteszieke recuperabel is ? Als dat klopt -wat ik geloof- moeten ze onvermijdelijk toegeven dat hun verouderde principes in verband met repressieve psychiatrie falen . Jouw geval heeft dus voor hen een sterk symbolische waarde . Bijgevolg gebruiken ze alle mogelijke middelen om mij -langs jou om- buiten spel te zetten . Vermits we zover zijn mogen we besluiten dat hun gekonkel gevaarlijk begint te worden . We mogen vanalles verwachten van zulke lui . Ze hebben geen scrupules en gaan over lijken om hun doel te bereiken . Ze zijn zelfs in staat om mij in beschuldiging te stellen . Waarschijnlijk werd dat besluit al genomen .

Hij heeft haar uiteenzetting met groeiende interesse gevolgd . Nu raakt hij opgewonden, beseffend dat zij bedreigd wordt .

H : Je bedoelt dat ze je kunnen arresteren ?

Z : Zover zal het wellicht niet komen . Maar om me het gras vanonder de voeten te maaien volstaat het dat ze me beschuldigen van favoritisme omdat ik je naar de kerk begeleidde . Ze kunnen echter nog een stapje verder gaan . Achterbaks als ze zijn kunnen ze geweld proberen uit te lokken . De brigadier kan om het even welk voorwendsel gebruiken om hier binnen te duikelen en je neer te knallen .

H : Maar ik doe toch niets verkeerd ?

Z : Onbelangrijk . Hij zou bv. kunnen beweren dat je hem bedreigde toen hij langs kwam . Voor de rechter weegt zijn woord zwaarder dan het jouwe . ALS het ooit tot een proces komt, want de dood van de betichte maakt het delikt

ongedaan . En door jou uit te schakelen moet de vraag of je ziek of gezond bent niet eens meer beantwoord worden . Uiteraard was je gek . En gevaarlijk, vermits de brigadier verplicht was zich te verdedigen . Je was niet te recupereren en dat werd duidelijk bewezen . Wat mij betreft, in het beste geval ben ik een warhoofd en in het slechtste een onwaardig doktertje die haar bed deelt met haar patiënten . Te schrappen uit de orde de geneesheren, zoveel is duidelijk .

Hij wil naar de andere kamer . Zij houdt hem echter tegen .

Z : Waar ga je heen ?

H : De revolver . Voor die brigadier de kans krijgt is hij er geweest .

Z : (Rond zijn hals, deels uit vrees, maar ook omdat ze van hem houdt) Maar hij heeft hier nog nooit een voet binnen gezet .

H : (Maakt zich los) Dat komt nog . Ik voel het .

Z : Laat dat ! (Leidt hem naar de sofa, maar hij weigert te gaan liggen)

H : (Zit) Dit doet me denken aan "Fort Apache" . Was dat niet met John Wayne ?

Z : Weet ik niet . Nooit tijd gehad om films te kijken . (Herneemt het ijsberen en denkt hardop na) Ik heb er heel wat voor over om te weten te komen waarom het openbaar ministerie -want die was het- opdracht gaf onze telefoon af te tappen . En dat bevelschrift is de sleutel tot zijn volgende zet . Jammer genoeg heb ik geen tijd om het degelijk te controleren . In de dagen die ons resten, moeten we ons voorbereiden op een tegenaanval, zelfs al voel ik me op dit ogenblik niet lekker . 't Is verdomme de eerste keer dat ze me zoiets lappen .

H : Het is allemaal mijn domme schuld . Of niet ?

Z : Laten we zeggen dat de gebeurtenissen "zich opdringen" . Maar ik geef het niet op . De match is amper begonnen . En ik zal spelen tot de laatste snik . Goed . Even recapitulieren . Ik had me over jou een bepaald idee gevormd . En nu wil jij plots de telefoon stukgooien . Waarom ?

H : (Onschuldig) Omdat ze hem gebruiken om jou te bedreigen .

Z : Het is maar een voorwerp . Geen fysieke vijand . Zo zet je al mijn werk op de helling en dan kan ik herbeginnen van nul . Ik weet niet of jij dat beseft . (Hij antwoordt niet . Staart in het ijle) Ook je impulsieve reactie om de brigadier neer te knallen verontrust me .

H : Moet ik misschien toelaten dat ze jouw carrière naar de kloten helpen ?

Z : Als je me wilt helpen, moet je écht meewerken .

H : De laatste dagen deed ik toch niets anders ? En wat is het resultaat ? We zijn op ons vertrekpunt aanbeland . Nee, het heeft geen zin . We komen er nooit .

Z : Het moet . Toen ik je zei dat je in de kerk mocht spelen leek je gelukkig .

H : Dat was ik ook . Erg gelukkig .

Z : Het bevestigt wat ik aldoor dacht . Jij komt slechts tenvolle tot ontplooiing in je muziek . Ik ben er haast zeker van dat ik na je uitvoering in de kerk het antwoord op je black-outs zou kennen . Zij voelden het ook zo aan en namen contact op met de pastoor . Ik ben er meer dan ooit van overtuigd dat al je problemen op één of andere manier met muziek te maken hebben . Je zit flink de put in na de weigering van de pastoor . En je probeert je af te reageren op de telefoon .

H : Je hebt gelijk . Ik ben zo woedend dat ik het gevoel heb dat ik elk ogenblik ga ontploffen . Nu ik er goed over nadenk, elke keer dat ik abnormaal reageerde, gebeurde dit na een hevige emotie, teweeggebracht door muziek . Zo was het toen ik die collega uit het orkestje een mep verkocht en toen ik op die vent schoot die iets van Bach floot . En ook die keer dat ik mijn harpiste bijna wurgde .

Z : Ogenblik . Zei je dat je de harpiste hebt willen wurgen ?

H : (Eerlijk) Ja . Dat heb ik je toch al verteld ?

Z : Oh ja ? En wanneer ? Het is de eerste keer dat je het er over hebt .

H : (Verrast) Ben je zeker ?

Z : Dacht je dat ik dat zou vergeten ?

H : (Kalm) Je zal wel gelijk hebben ... Dan zal het me nu pas te binnen geschoten zijn . (Bezorgd) Denk je dat het een goed teken is dat ik het me herinner ?

Z : En of . Het betekent dat we waarschijnlijk het einde van de tunnel zien . Er komt in jou iets los ...

H : Ik zal je vertellen hoe het gebeurde ...

Z : Vertel me dat later in detail . Nu wou ik graag weten of je je op dat ogenblik bewust was van wat je deed .

H : (Eerlijk) Nee, ik had er geen flauw benul van . Daarna vroeg ik haar zelfs waarom ze al twee dagen met een sjaaltje om de hals liep .

Z : En ?

H : Je weet best waarom, zei ze . Weet ik veel, zei ik . Ben je misschien van plan een nieuw soort concerttenuue te lanceren ? (Tot zichzelf) Eigenaardig, een minuut geleden herinnerde ik me niets van die vreselijke ogenblikken . Nu is het alsof de mist opterkt . Ik herinner me niet alleen het feit zelf, maar ook elk gebaar, elk woord . Tot zelfs het kloppen van haar halsslagader onder mijn vinger . (Met afgrijzen) God, welke andere afschuwelijke feiten zullen me nog te binnen schieten ?

Z : Als ze er zijn, komen ze aan de oppervlakte . En dan zul je je alles precies herinneren . Maar om op je agressie tegenover haar terug te komen ... Jullie hadden toch ruzie gemaakt of zo ? Jaloezie misschien ?

H : Wij hadden nooit ruzie . Absoluut niet . En waarom zou ik jaloers moeten zijn ? Ze was me onvoorwaardelijk trouw . En ik haar . Nee, het begon toen ze wou deelnemen aan een concert van moderne muziek . Ik was er niet zo erg voor te vinden omdat ze nog nooit iets anders dan klassiek gespeeld had . Als ze van genre veranderde zou haar talent eronder lijden . Zo dacht ik erover . We hebben er een uur lang rustig over gediscuteerd, tot ik plots op haar toesprong en haar begon te wurgen .

Z : Maar waarom ? Waarom ?

H : Ze bleef altijd maar tegenspreken . Het was het enige middel om haar te doen zwijgen .

Z : Een erg doeltreffend middel .

H : Ik had een black-out ... Nu begrijp ik alles . (Herbeleeft het, angstig) Ik weet nog precies hoe ze erop reageerde . In haar ogen las ik geen haat of vrees . Alleen verbazing . Pure verbazing . Gelukkig begon de telefoon te rinkelen en ik ging antwoorden . Gewoon ... Toen ik terug kwam was ze het al te boven gekomen . Ik vroeg haar zelfs waarom haar keel zo rood zag .

Z : Wat zei ze ?

H : Niet veel . Ze was totaal de kluts kwijt . Ik denk dat ze moet beseft hebben dat ik niet normaal reageerde, want ze zei dat ze kou had gevat . Ik zal een sjaaltje omslaan, zei ze, dan ziet niemand het . En dat deed ze .

Z : En ze heeft je niet aangegeven ?

H : Ze heeft het steeds voor zich gehouden . Omdat ze te veel van me hield . Ze heeft het er zelfs later met mij niet meer over gehad . Nooit .

Z : Daarom staat er niets in je dossier vermeld ... Officieel heb je dus twee black-outs gehad .

H : Heb jij een verklaring vooral die agressie ? Als de telefoon er niet geweest was, dan had ik haar vermoord .

Z : Op dat ogenblik haatte je in haar de moderne muziek, waar jij niets voor voelt . In je black-outs komt steeds de nostalgie voor naar de jaren die je aan het conservatorium doorbracht, samen met je hang naar klassieke muziek, wat je altijd graag wou beoefenen . Daarom was je een half uur geleden zo gelukkig, je mocht eindelijk je favoriete componisten spelen . Dat is wéér een bewijs dat muziek het enige element is waardoor je black-outs opgewekt worden . Ik had een middel in handen om dat aan de rechter duidelijk te maken, maar ze moesten zo nodig de pastoor bewerken . Ik heb het met jou vroeger al eens gehad over de arrogantie van de heren machthebbers . Wel, hier heb je het zoveelste bewijs .

H : Wat ga je eraan doen ?

Z : Ik weet het eerlijk gezegd niet . Toch zal ik moeten reageren op hun achterbakse gekuip om duidelijk te maken dat ik hun spelletje door heb en dat ik niet van plan ben bij de pakken te blijven zitten . Maar hoe val ik aan ? En vooral: WIE ? Even kijken ... Het openbaar ministerie of de recherche . De rechterlijke macht of de uitvoerende ? Van wie ging het initiatief uit ? De rechter ! Hij is de man die aan de bron zit, hij nam het initiatief . Maar ik moet behoedzaam te werk gaan, anders kan mijn aanval zich tegen mezelf keren .

Ze denkt diep na . Hij luisterde bewonderend, maar nu kan hij zich niet meer intomen en hij reageert als een supporter die een bokser aanmoedigt .

H : Ja . Sla keihard terug . Laat die vuile honden zien wie je bent !

Zij bekijkt hem want hij stoort . Hij zwijgt en mompelt een excuus . Ze aait hem echter vriendelijk op de wang, als aanvaardt ze zijn excuus .

Z : Het is inderdaad beter eerst de rechter te bewerken . Dan krijgen we een maximale respons . Ik heb het ! (Draait een nummer) Met de rechtbank van eerste aanleg ? Ik zou graag meneer de rechter spreken alsjeblief . Ik ben arts-specialist en ik bel in verband met mijn opdracht, mij toevertrouwd door de heer rechter . Goed, ik wacht even .(Hand op hoorn) Ze verbinden me door . Ik wou dat ik zijn gezicht kon zien . Edelachtbare ? Ik ben de arts die door u belast werd met het onderzoek naar de zanger die ... Neenee, alles is in orde, op een klein detail na . Ik wraak u . Ja, u hoort het goed: ik wraak u . De wet voorziet hierin, of niet ? Wel, ik maak er gebruik van . Natuurlijk heb ik een motief en dat is tenvolle te rechtvaardigen . U bent tussenbeide gekomen tegen de belangen van mijn patiënt in én het ontbreekt u tevens aan de nodige sereniteit om over hem te oordelen . U beschouwt hem nu reeds als schuldig, nog voor ik het onderzoek afgesloten heb . Waarop ik mij baseer ? Eenvoudig . U hebt me belet een experiment uit te voeren dat ik essentieel achtte om de persoonlijkheid van mijn patiënt te onderzoeken . Ik heb het over zijn optreden in de kerk . U dwingt hem, nog vóór mijn technische besluiten u bekend zijn naar het alternatief waaraan u blijkbaar de voorkeur geeft: de gevangenis of het gekkenhuis . Hoe zegt u ? Of ik me rekenschap geef van de ernst van mijn insinuaties ? Ik insinueer niets, ik constateer alleen feiten . Natuurlijk heb ik ze nog alle vijf . Ik zal u dit alles zelfs met het grootste genoegen schriftelijk bevestigen . En ik zal eveneens mijn officiële vraag tot wraking aan het tribunaal voorleggen . Vandaag nog . U mag erop rekenen . En als ik u vragen mag, laat mijn telefoon in het vervolg met rust, want ik ben absoluut niet van plan van gedachte te veranderen . Goiedag . (Haakt in)

H : Fantastisch ! Dat is een applaus waard ! (Doet het) Weet je op wie je leek toen je belde ?

Z : (Prettig) Op wie ?

H : Op Jeanne D'Arc, die heel alleen de Engelsen het hoofd biedt .

Z : Niet slecht gevonden . Ook ik verdedig mijn terrein tegen barbaarse invallen. Ik ben alles behalve een onnozel herderinnetje en evenals Jeanne luister ik naar "stemmen": die van mijn geweten . En op die manier hoop ik het juiste besluit te treffen . Intussen heb ik het openbaar ministerie toch al een flinke tand getrokken . Zo wordt het lastig bijten . Maar in tegenstelling tot de rechters die de minder aangename kant van de zaak met de mantel der liefde zullen bedekken -beroepsgeheim, begrijp je- ben ik zinnens de boel voor de voeten van Jan Publiek te gooien . Dat wordt een bom van belang ! (Raadpleegt het telefoonboek en draait een nummer) Met het Nationaal Persagentschap ? U spreekt met de arts die het onderzoek van de zanger in handen heeft . Ah, u bent op de hoogte . Mooi . Dan heb ik hier het heet van de naald voor u . Kan ik me best voorstellen dat zoiets u interesseert . Het gaat om het volgende . Ik heb namelijk het Openbaar Ministerie gewraakt . Het motief ? Vooringenomenheid ten opzichte van mijn patiënt . Het is duidelijk dat dit het nodige stof zal doen opwaaien . Maar de feiten zijn er en u mag ze gerust publiceren . Ja, ik neem de volle verantwoordelijkheid op mij . Goediedag . (Haakt in) Zo . Dat is dat . Nu moeten we alleen nog op hun reactie wachten . Intussen kunnen we even op adem komen . Geef me een sigaret .

Hij wil voor haar een sigaret aansteken, maar slaagt er niet in . Hij bibbert te veel .

Z : Kom, ik doe het zelf wel .

H : Sorry . De zenuwen .

Z : (Rookt) Ik ben echt tevreden over mezelf . Moet jij er geen hebben ?

H : Ik zou het niet kunnen . Te veel kopzorgen . Om jou .

Z : Hoofd koel houden ! Het ergste moet nog komen .

H : Denk je dat ze ...

Z : Zonder twijfel . Op dit eigenste ogenblik zijn ze aan het complotteren . Het O.M. zal hen wel opgetrommeld hebben . Ze laten wel iets van zich horen. Even geduld . (Pauze)

H : Ik zal er toch maar eentje opsteken . (Doet het)

Pauze . Ze roken en houden mekaar en de telefoon in de gaten . Telefoon . Zij springt recht en duwt haar sigaret uit .

Z : Wat heb ik je gezegd ?

Ze is net een bokser die de ring betreedt . Hij dooft ook zijn sigaret en zal toekijken alsof het om een beslissende match gaat . Zij gaat naar de telefoon.

Z : Hier ben ik, heren machtswellustelingen ! Ik ben klaar . (Neemt hoorn) Hallo? Het secretariaat van de Eerste Voorzitter ? Ah, Zijne Excellentie wenst me persoonlijk te spreken . Een hele eer . Goed, ik wacht even . (Korte pauze . Ironisch) Excellentie ? Waaraan dank ik de eer ? Het is werkelijk uitzonderlijk dat u zich de moeite getroost ... Het wraken van het Openbaar Ministerie ? Dat kan ik me levendig voorstellen . U mag me beschuldigen, ik trek van mijn verklaring geen halve letter terug . U bent natuurlijk reeds op de hoogte van het feit dat ik het bericht aan de perslobby doorge-
speeld heb, vermits u eigenmachtig en om weet-ik-veel welke reden mijn tele-
foon controleert . Moet ik op mijn woorden letten ? Ik weet wel degelijk met wie ik spreek . En vermits u zich verwaardigd hebt u tot mij te richten, kan ik u het resultaat van mijn onderzoek "in exclusiviteit" meedelen . De patiënt is niet-schuldig . Ja, u hoort het goed: niet-schuldig ! U bent het daar niet mee eens ? Verzet aantekenen ? Dat wist ik op voorhand . Dan zal u wel wat geduld moeten oefenen, Meneer de Voorzitter, want het Hof van Beroep moet mijn wraking onderzoeken . Dat is de wet . En in afwachting kan u me niet laten arresteren, zoals ik kan afleiden uit de toon van uw stem . Nee, dat kan evenmin, want ik beschik over nog 6 dagen, me toegewezen door de rechtbank . Natuurlijk is dat jammer, maar deze beslissing werd boven uw hoofd genomen . Ik wacht op het advies van het Hof . En u zal zich daar moeten bij neerleggen, vrees ik . Verder nog een prettige dag, Excellen-
tie . (Haakt in)

Hij vliegt op haar af, neemt haar in zijn armen en draait haar rond, terwijl hij uitzinnig juicht van blijdschap .

H : Niet schuldig ! Niet schuldig ! Niet schuldig ! De jury heeft het verdikt uitgesproken ! "Niet schuldig, meneer de Voorzitter!" Not guilty ! Not guilty ! 't Is net een film met Perry Mason ! (Hij houdt op en bekijkt haar vanop afstand) Vind je echt dat ik niet schuldig ben ?

Z : (Beslist) Honderd procent . En in die zin zal ik mijn onderzoek afsluiten . Maar dat IK overtuigd ben volstaat niet . De rechters moeten het zijn . We moeten profiteren van de heibel die de kranten zullen maken over het feit dat een vrouwtje als ik twee verwaande machten durft uit te dagen: die van de rechters en die van de medische baronnen, die eigenlijk nog veel achterbakser zijn . Dat impliceert ook heel wat publiciteit voor jou en je come-back als zanger . Als je platenfirma niet dom is, zal ze haar mening mogen herzien . Geef ze er dus van langs ! Kun je geen song uit je mouw schudden in de zin van "Ik ben dol op jou, blondje van natuur" of zoiets ?

H : Tuurlijk !

Z : Mooi . Ander onderwerp . De kleur van mijn schaamhaar is immers te intiem en te frivool om te grabbel te gooien voor de grote massa . Zoek een actueler thema . Iets "maatschappelijk marginaal" . Bijvoorbeeld, de strijd tussen uitbuiters en uitgebuiters, die weigert zich te schikken in zijn lot . Weet ik veel . Bedenk iets dat inslaat als een bom . Denk eraan dat dit voor jou HET ogenblik kan zijn en dat je wellicht geen tweede kans meer krijgt . Binnenkort haalt je naam de vetste krantenkoppen . Profiteer ervan .

H : (Entoesiast) Ik vlieg naar mijn piano . Er schiet me iets te binnen . Het begin van een idee !

Z : Werk het uit . En zorg ervoor dat het explosief en meeslepend wordt . Maak er een soort revolutionaire hymne van die in massa kan meegebruld worden . Of we laten van ons horen of we zinken, want we zitten in hetzelfde schuitje .

H : Aan de slag ! (Af)

Z : Veel geluk ! En voor mij ook, want 't zal nodig zijn ...

Ze gaat zitten en denkt na . Uit de kamer ernaast golft pianomuziek en ze wipt recht . Het is een mooie opwindende melodie . Ze luistert, ontroerd . Dan begint het eigenlijke thema en het is alsof er een massa marsjeert . En zij marsjeert mee ! Plots stopt ze . Ze kijkt zorgelijk en is op haar hoede .

Z : Er werd geklopt ... Dus HIJ mag het niet horen, anders zouden "ze" gebeld hebben . Het kan alleen maar de brigadier zijn . (Kijkt door de blinden) Juist ... Net een waakhond, klaar om toe te happen . Verdomme, en in uniform ? 'n Slecht teken als het klatergoud rinkelt . Mala tempora current . (Gaat naar voordeur . Luid .) Ik kom, brigadier !

De pianomuziek zwelt aan en vult de gehele ruimte . Zij gaat openmaken .

Z : Allons enfants de la patrie ...

===== D O N K E R =====

S C E N E 6 .

Enkele minuten later . Hij komt op en kijkt rond . Hij ziet dat zij er niet is en roept:

H : Hé ? Waar zit je ? Kom te voorschijn of probeer je me bang te maken ? (Kijkt door de blinden, wijkt . Bang, verbaasd) Ze heeft me verraden . Ze staat verdomme te flikflooiën met die brigadier . De smeerlap heeft er zelfs zijn uniform voor aangetrokken . Ze spannen samen tegen mij . 'k Had het moeten weten ...

Hij kijkt paniekerig rond en verdwijnt in de andere kamer . Lange pauze . Komt op met revolver . Vergewist zich ervan dat de twee nog buiten staan . Met het pistool in aanslag zoekt hij een plaats om zich te verschansen . Van achter de divan richt hij het wapen op de deur . Hij is niet tevreden en duikt achter een zetel . Het is net alsof hij een revolverheld uit een western is . Maar voor hem is dit geen spel, maar bloedige ernst . Hij is duidelijk bereid de brigadier neer te schieten, mocht deze ooit binnenkomen . Hij denkt hardop .

H : Als hij zijn bek laat zien, maak ik hem af als een hond . Zuiver mikken . Mag haar niet raken . Ze zal het wel begrijpen, want ze weet wat voor een zwijn hij is . Ik heb het haar gezegd . Als die flik een kik geeft, knal ik hem neer, heb ik haar gezegd . Direct een schot in de roos . Zoals John Wayne . Een kans krijgt hij van mij niet . (Als een cow-boy) Nu wij, tender-foot ! Zou beter m'n bek houden . James Cagney ging ook nooit open . Angel-face liet alleen z'n gun spreken . Een kogel voor zijn kop, verdomme ! Sterft hij tenminste in een vlekkeloos uniform . Hij heeft zelfs zijn mooiste pakje opgepoetst, de idioot, om waardig te kreperen op het veld van eer . Waar blijft hij godverdomme ! Of probeert ze hem ervan te overtuigen me met rust te laten ? Stomme truit ! Hij wil mijn dood ! Heb je dat nu nog niet beet ? Laat hem erin, dat ik hem verwelkom zoals het hoort . Vooruit . Mijn vingers jeuken .

Zij op . Hij duikt vlug weg achter zijn zetel . Ze heeft hem niet gezien en kijkt rond, verbaasd de muziek niet meer te horen . Roept aan de deur .

Z : Kom eens, ik moet je spreken ! (Pauze)(Mompelend naar deur) Waar blijft hij nu ?

H : (Steekt alleen hoofd en revolver boven de leuning en zegt zacht :) Ik ben hier ...

Z : Hé ? Wat doe jij daar ? En die revolver ?

H : Ik wacht op die flik . Ik zag hem . Met jou .

Z : Hij is weg .

H : Ik geloof je niet .

Z : Waarom ga je niet kijken ?

H : Wat wou hij ?

Z : Niets . Een formaliteit . Hij wou weten hoe het met je gaat .

H : Moest hij daarom zijn uniform aantrekken ? Je houdt me gewoon voor de gek .

Z : Goed . Ik zal het je uitleggen . Maar kom eerst vanachter die zetel .

Hij gaat naar het raam, kijkt naar buiten .

Z : Overtuigd ?

H : Nogal . Vertel op .

Z : Op voorwaarde dat je er geen belang aan hecht, want zijn opzet is toch mislukt .

H : Draai wat minder rond de pot .

Z : Hij wou je hier wegstrijken .

H : Me arresteren ?

Z : Zo ongeveer .

H : Spreek duidelijk als je niet wilt dat ik razend word !

Z : Goed . Hij wou je arresteren .

H : Waarom deed hij het niet ?

Z : Omdat ik het hem belet heb .

H : Belet ?

Z : Ik vroeg het aanhoudingsbevel . Dat had hij natuurlijk niet . En dat wist ik, vermits het juridisch onderzoek nog niet rond is .

H : Hij kwam toch niet op eigen initiatief ?

Z : Natuurlijk niet . Het werd hem van hogerhand "gesuggereerd" . Daar heb ik op ingespeeld en hij kon afdruipten . Maar hij komt terug met het mandaat, zei hij . Leugens natuurlijk, kwestie van geen gezichtsverlies te lijden . Ik heb hem trouwens beloofd dat ik je op staande voet uitlever, zodra het papier op tafel komt . Maak je echter geen zorgen . Rechters mogen dan arrogant zijn, gek zijn ze zeker niet . (Lacht) Stel je voor, om indruk te maken hadden ze hem gezegd zijn uniform aan te trekken . Stel je voor !

H : Ik kan je wel vertellen dat ik het zover niet laat komen .

Z : Op dit ogenblik loop je geen gevaar meer . Steek je wapen dus weg . Of beter, geef het mij .

H : Nee .

Z : Het is nergens goed voor . En als je het nodig hebt, krijg je het terug . Beloofd . (Hij twijfelt) Toe, hij is beter bij mij dan bij jou . Ik kan het bezit ervan rechtvaardigen, vermits ze me in het begin al voorgesteld hadden me er eentje aan te schaffen . Maar welke uitleg ga jij geven ? Kom, we gaan er toch geen kabaal om maken ?

Hij aarzelt . Dan reikt hij haar het wapen, met de kolf .

H : Je ziet dat ik de loop niet op jou gericht hou .

Z : Ja ... (Neemt het wapen aan)

H : Ik zou nooit op jou kunnen schieten . Jij kan het nu wel . (Neemt haar hand zodat de loop op hem gericht wordt)

Z : (Maakt het gebaar ongedaan) Waarom zou ik, als ik van je hou ? En laten we nu ophouden de revolverheld te spelen . Het belooft niets goeds . (Stopt de revolver in de lade) Hier ligt hij goed . En we laten de lade los . We moeten met alle eventualiteiten rekening houden . O.K. ?

H : O.K.

Ze gaat zitten . Hij ook .

H : En nu ? Wat doen we ?

Z : Niets . Wachten .

H : Zomaar . Gewoon bij de pakken blijven zitten ?

Z : Ik kan intussen evengoed mijn conclusies op papier zetten, nu ik weet waar het schoentje wringt .

H : Sta je nog steeds achter mijn "niet-schuldig" ?

Z : Wou je misschien dat ik op een half uurtje tijd van gedachte veranderde ?

H : En als ze ze niet aanvaarden ?

Z : Kan niet zomaar . Er moet eerst een tegenexpertise komen . Zo winnen we tijd en blijf jij vrij .

H : Maar niet mét jou .

Z : Dat hangt af van het kabaal dat de kranten zullen maken na mijn tip . Met hetgeen ik hen voorgeschoteld heb kan je alle kanten uit . Reken maar ! Het gaat hier niet om mijn persoontje, maar om de ideeën die ik vertegenwoordig . Ten eerste: alternatieve psychiatrie . Ten tweede: mijn strijd tegen de medische baronnen . Maar ook, ten derde: mijn strijd als feministe tegen de macht die uitsluitend in handen is van mannen . Vier: ik, één tegen allen. Vijf ... (Zoekt een argument)

H : Vijf ?

Z : En zes, en zeven en acht ! Wat doet het ertoe ? De journalisten vissen het wel uit . Het is een kluif om handen en vingers af te likken .

H : En waar pas ik in al die plannetjes ?

Z : Na al die herrie kunnen ze je niet meer likwideren als de eerste de beste idioot . Er is trouwens nog een punt in jouw voordeel en dat mag je niet onderschatten .

H : Wat ?

Z : Muziek . Jij brengt geëngageerde songs . Er zijn er die voor jou duimen en anderen niet . Dus weer een paar argumentjes ter discussie . Een tijdje geleden heb ik geluisterd toen je aan het componeren was . Er zit zoveel gebalde woede in je composities dat ze een echte oproep zijn tot contestatie tegen het gevestigde systeem, tot klassestrijd . Jij zou een revolutionair symbool kunnen worden . En die schopt men niet zo gemakkelijk de bak of het zothuis in . Ze zullen er rekening moeten mee houden dat een boel jongeren zich met jou zullen identificeren .

H : En jij dan ? Ze zullen zeggen dat jij me ertoe aangezet hebt en dan is het je feest .

Z : Ik kan hoogstens een graadje in hun minachting stijgen . En dat kan me geen barst schelen . Trouwens, over mijn benoeming kan ik definitief een kruis maken . Met een beetje geluk schop ik het misschien nog tot ziekenfondsge-
nezer . Terwijl jij componeert, bezoek ik dan patiënten die door anderen afgeschreven zijn .

H : Heb ik het verkeerd voor of ben jij onze toekomst aan 't programmeren ?

Z : Je hebt het niet verkeerd voor .

H : Je maakt je illusies, vrees ik .

Z : Ik hoop van niet .(Pauze) En nu jongetje, laat me rustig werken . (Gaat aan een tefeltje zitten om te schrijven)

H : Heb je er iets op tegen als ik hier blijf zitten . Het stelt me gerust .

Z : Natuurlijk niet . Als je me maar niet stoort .

Hij legt zijn vinger op zijn mond . Stilte . Zij schrijft . Soms denkt ze even na en doet dan verder . Zijn blik gaat naar de voordeur en naar de lade met de revolver . Vanonder haar oogleden houdt zij hem in 't oog . Uiteindelijk kan hij zich niet meer beheersen en roept :

H : (Toont telefoon) Hij blijft stom !

Z : (Zonder opkijken) Het komt nog wel ...

Telefoon .

Z : 'k Had het iets eerder moeten zeggen .

H : Wie ?

Z : Horen we meteen . (Neemt op) Ja, daar spreekt u mee . Nee, interviews sta ik niet toe . Natuurlijk hebt u een grote oplage, maar ik kan moeilijk uitzonderingen toestaan . Andere journalisten mogen het evenmin . Een persconferentie zegt u ? Geen slecht idee . Op voorwaarde dat er niet gesuggereerd wordt dat het initiatief van mij uitging . Spreek er eens over met uw collega's . Voor mijn part mag u het organiseren . Dat is al gebeurd ? Het thema ? Even kijken . (Doet alsof ze nadenkt) Tja, het onderwerp is erg complex . We zouden een algemeen thema moeten vinden, dat jullie door je vraagstelling kleuren . Ik beantwoord ALLE vragen . Ik leg de nadruk op het woord "alle", er mag gebeuren wat wil . Even kijken ... Psychiatrie en machtsmisbruik . Nee, ik ga niet beweren dat alle politici gek zijn . Maakt u zich geen zorgen . Ah, u maakt zich ook geen zorgen . Wees gerust, ik evenmin ! Dus, kondig "psychiatrie en machtsmisbruik" maar aan als thema van de persconferentie . Hier zit muziek in . Alleszins vóór de termijn van het onderzoek verstreken is . Goed, morgen lijkt me prima . Dan maaien we 't gras vanonder hun voeten . Grappig ? Ik ? Ik kan u verzekeren dat ik de hele toestand alles behalve grappig vind . Goed, dat is dan afgesproken . Ik verwacht van u alleen nog een telefoontje om de praktische kant van de zaak te regelen . Tot binnenkort . (Haakt in)

H : Je zei dat er nog anderen waren aan wie je interviews weigerde . Dat klopt toch niet, voor zover ik weet ?

Z : Zij vertellen zoveel leugens . Voor wie moet ik me dan inhouden ? Dit is slechts een knuppeltje in het hoenderhok .

H : Je zal je moeten voorbereiden . Je hebt maar 24 uur . Weinig tijd als je bedenkt dat zij er zeker geen zullen verspillen .

Z : Onnodig . Ik heb zoveel woede opgekropt, dat ze eruit zal spuiten zoals de muziek bij jou .

H : Mooi zo . En wees gerust, ik zal de eerste zijn om te applaudisseren .

Z : Dat zal moeilijk gaan .

H : Waarom niet ?

Z : Omdat jij er niet bij zal zijn .

H : (Pijnlijk verrast) Wat moet ik dan intussen doen ?

Z : Jij blijft hier . In huis .

H : Je gaat me toch niet verbieden te komen ?

Z : Het is noodzakelijk . Denk eens even na . Logisch gezien kan je erbij zijn, want je bent zagezegd het "onderwerp" van het debat . Maar het is beter dat de journalisten je niet zien, want ze zouden scherpe vragen kunnen stellen . 't Is immers hun stiel . En jouw aanwezigheid zou hen extra kunnen opjutten . Tegen mij .

- H : Je veronderstelt toch niet dat ik een losbol ben ? Maak je geen zorgen, op provocaties ga ik niet in . Trouwens, jij bent er om me te beschermen .
- Z : Ik kan moeilijk iemand verbieden te spreken die jou wil ondervragen en daarbij regelrechte insinuaties maakt .
- H : (Verdedigt zich) Maar ... geloof je niet ... Als ik kalm blijf ... Als ik me probeer te beheersen, dat dit de beste test zal zijn, in jouw voordeel ? Dan bewijs je het publiek dat ik niet tegen de anderen of mezelf moet beschermd worden . Zo zeggen jullie dat toch, of niet ?
- Z : Nee, het risico is te groot . Ik ben er helemaal niet zeker van dat jij je voor de volle honderd procent zult kunnen beheersen . Stel dat ze je vragen: "Hoe was uw fysische relatie met deze arts gedurende de twintig dagen dat je onder hetzelfde dak woonde, terwijl je je voor de buitenwereld uitgaf als man en vrouw ?" Laten we even aannemen dat ik de journalist ben . Wat ga je antwoorden ?
- H : Wel eh ... ik eh ...
- Z : Nee! Je mag er niet over nadenken . Daar krijg je gewoon de tijd niet voor . Je moet zonder aarzelen antwoorden . (Dwingend) Wel ? Komt er nog wat van ?
- H : (Moeilijk) Ik weiger deze vraag te beantwoorden . Ze heeft niets te maken met het eigenlijke thema van deze persconferentie .
- Z : (Speelt het spel verder) U maakt er zich erg goedkoop vanaf . Sta me dus toe aan te dringen . Of zal ik de vraag preciezer stellen ? U kan dan gewoon antwoorden met ja of nee . Mijn vraag luidt: bent u met de dokter naar bed geweest ? Ja of nee ?
- H : (Opgewonden) Dat is een impertinente vraag, die een inbreuk is op mijn privacy . En bovendien werd ze op een provocerende toon gesteld ! (Kalmeert een beetje) Hoe dan ook, ik antwoord kategorisch NEE . U moet begrijpen, meneer, dat uw vraag beledigend is voor de dokter hier aanwezig . Zij had wel wat anders te doen, weet u .
- Z : U hoeft uw negatief antwoord niet te rechtvaardigen . Tegenover uw kategorisch "nee", stellen wij een aantal betrouwbare elementen waaruit het tegendeel blijkt .
- H : De brigadier ! Die heeft jullie alles verteld ! Of niet ?
- Z : (Vlug) De deontologie verbiedt me mijn bronnen bekend te maken . Mocht ik als getuige opgeroepen worden, dan zal ik spreken . Onder ede . In volle verantwoordelijkheid . Voorlopig kan ik alleen beweren dat uw "nee" niet gestaafd wordt door bewijzen .
- H : Uw lastercampagne steunt evenmin ergens op . Los zand !
- Z : In dat geval sluiten we dit onderwerp af . We zullen het er later misschien nog eens over hebben . In de rechtszaal . Nu kan ik me misschien beter tot de dokter wenden, die daar naast u zit . Vertel me dokter, kan het thema van deze persconferentie "Psychiatrie en Machtsmisbruik" naar uw mening niet veranderd worden in "Alle macht aan de psychiatrie" ? Dat klinkt relevanter, denkt u niet ? Tenminste, indien duidelijk zou blijken dat u met uw patiënt naar bedging . En alsjeblief, van u verwacht ik tenminste een klaar en duidelijk antwoord . Ik dank u .

H : (Kwaad) Waar haalt u het lef vandaan ...

Z : (Neemt hem even apart alsof iemand meeluistert) Het is niet aan jou om hierop te antwoorden . De vraag werd rechtstreeks tot mij gericht .

Ze komt naar voor en richt zich tot de zaal, alsof de journalist ergens tussen het publiek zit . Hij blijft achteraan staan .

Z : Ik zal op uw vraag geen vaag of nietszeggend antwoord geven, maar een duidelijk ja of nee . Ja, ik ben met mijn patiënt naar bed geweest en wel (Raadpleegt imaginaire nota's) van 13 tot 22 uur op de 6e, dus op de 12e dag van het onderzoek . Voor de eerste 11 dagen, nachten inbegrepen, kan ik u verzekeren dat er niet het minste fysieke contact was tussen patiënt en mezelf . Behalve een kort en zeven maal herhaald contact met de lippen . Dit gebeurde op het strand, zoals de brigadier, hier aanwezig, ongetwijfeld zal bevestigen . Hij nam er nota van zoals de wet het hem oplegt en in zijn ijver moet hij alles doorgespeeld hebben aan de zeer geleerde heer professor die mijn carrière sponsorde opdat deze zaak me kon toevertrouwd worden . U merkt dat ik nauwkeurig uur en minuut van mijn fysiek contact met patiënt bijgehouden heb . Dit gebeurde bewust, het diende het onderzoek, want ik maakte geen emotionele black-out mee, zoals iemand onder u probeert te insinueren . Zoiets heb ik trouwens niet nodig, want laat me er in alle eerlijkheid aan toevoegen dat ik mannen kan krijgen wanneer ik het wil . Als ik met mijn patiënt naar bed ben gegaan, gebeurde dit uitsluitend omdat ik oordeelde dat de coïtus het meest adequate middel was om het onderbewustzijn van patiënt te deblokken . Nu kan ik erin komen dat zelfs de grootste macho's onder u mijn seksueel initiatief scabreus zullen vinden, hoewel ik bij sommigen een heimelijk glimlachje op de lippen zie verschijnen . Maar zo staan de zaken nu eenmaal, in zoverre dat ik zelfs mijn sponsor op de hoogte heb gesteld van mijn "sexuele diagnose" . Hierop volgde een verbolgen en zelfs woedende reactie, hetgeen ik trouwens verwacht had . Ik ben er me van bewust dat ik de beroepseer ongetwijfeld tekort heb gedaan, maar naar mijn mening vereiste dit geval een ietwat -laten we zeggen- abnormale therapie . En toch zijn de resultaten voor mijn part positief te noemen, in zoverre ze me toelaten te anticiperen op de conclusie van mijn onderzoek . En die luidt: deze man is niet-schuldig . En laten we nu, dames en heren, allerhande seksuele verwickelingen voor wat ze zijn en keren we terug naar de kern van deze conferentie, namelijk "Psychiatrie en Machtsmisbruik" . Wat dit onderwerp betreft zal ik op al uw vragen zonder uitzondering antwoorden . Steek dus maar van wal .

Terwijl zij op de voorscène staat blijft hij achteraan onbeweeglijk staan . Donker . Nu zullen we stemmen horen van verschillende journalisten, zowel mannen als vrouwen . Ze zullen hun vragen op een agressieve en provocerende manier stellen . Hierop zal haar stem, evenals de andere vooraf opgenomen, de antwoorden geven .

JOURNALIST 1 : Dokter, vertelt u me eens hoe u de woorden van Freud interpreteert, toen deze in 1912 schreef: "De therapeut moet zijn als een matte spiegel, die de patiënt niet meer dan zijn eigen beeld onthult" . Het is echter duidelijk dat u aan deze plicht verzuimd hebt . Ontkent u dit ?

Z : Deze woorden werden door Freud meer dan een halve eeuw geleden geschreven, in een tijd dat de psycho-analisten hun plaats in de wetenschap zochten en zich bevrijdden van het magische aureool van suggestie door hypnose . Het is een feit dat het beeld van de afstandelijke en objectieve zieledokter de grootste evolutie meemaakte in de geschiedenis van de psycho-analyse . Vandaag weten we echter dat de zogenaamde alternaties van overdracht en tegenoverdracht -oorspronkelijk beschouwd als ongewenste emotionele interferenties, die de nauwkeurigheid van de analytische therapie vervalsten-integendeel de belangrijkste contactpunten zijn tussen arts en patiënt . Deze laatste -voor zover hij er tijdelijk, maar onvrijwillig bij betrokken raakt- kan zélf een therapeutisch instrument worden . Dit is de wetenschappelijke motivering waarom ik het besluit nam sexuele betrekkingen te hebben met patiënt. Vergeet ook niet dat ik psychiater ben, geen psycho-analyste .

Applaus .

JOURNALIST 2 : Dokter, denkt u niet dat de huidige structuur van de psychiatrie te strak is om aan de angstige verwachtingen van de zieke te beantwoorden ? Of vindt u ze voldoende om contact te kunnen hebben met de gevoeligste en meest onbewuste zones van de patiënt ?

Z : Bij elke patiënt leeft de hoop om van een toestand van niet aanvaarden en onbegrip, over te gaan naar een authentieke psychologische geboorte . Anderzijds merkt men in alle rapporten over analyses een wijziging in het rollenpatroon, omdat de psychiater, om de zieke zones bij de patiënt te herkennen, deelgenoot moet worden, een echte partner moet zijn van zijn patiënt en dit in een steeds intiemere verhouding, waar geen complexen, grenzen of belemmeringen bestaan . Het is uitsluitend met dit doel voor ogen -ik leg er de nadruk op- dat ik intieme betrekkingen had met mijn patiënt, van wie ik nu, dank zij mijn, laten we zeggen "totale contact" luid en duidelijk mag beweren dat hij niet-schuldig is .

Applaus . Andere stemmen komen tussenbeide, steeds meer, zodat het op de duur een mengelmoes van kreten wordt: "Bravo ! Bis !" Enz ...

Hier eindigt de persconferentie en schijnt weer het gewone licht op de scène . De acteurs kregen intussen de kans andere kleren aan te trekken, want ze verschijnen in avondkledij . Zij in een lang kleed, waarvan de split haar slanke benen onthult . Naakte schouders . Ze draagt een glitter-handtasje dat ze nooit zal loslaten . Hij is in smoking met kanten hemd . Het is duidelijk dat ze net thuis komen van de persconferentie . Ze roken en praten ontspannen . De dialoog was al begonnen .

H : (bewonderend) Een regelrechte triomf .

Z : (Met enige terughoudendheid) Denk je ?

H : Je hebt toch het applaus gehoord . De zaal stortte haast in en de brigadier zag lijkleek .

Z : Niet alleen hij . Ook het O.M., de rechters, de commissaris en zelfs een kolonel van de rijkswacht . Allemaal in burger uiteraard, kwestie van niet op te vallen . Ze zaten er met stalen smoelen, maar ik zag in hun ogen dat ze ons naar de brandstapel zouden verwezen hebben, hadden ze gekund .

- H : Zeg, je hebt me nog niet uitgelegd waarom we ons zo moesten opdirken ?
- Z : Uitdagen ! Provoceren ! Ze verwachtten twee sukkels, eenvoudig gekleed en altijd maar 'ja' knikkend . Wij zijn integendeel in "grand gala" verschenen om te bewijzen dat we zeker waren van onze overwinning . Schuimbekken deden ze, gewoon schuimbekken !
- H : Dat geloof ik ! Ze zagen dat de journalisten meer door je mooie benen dan door je argumenten aangetrokken werden . Je hebt je benen meer dan eens ostentatief gekruist . Eerlijk nu, was dat alles op voorhand uitgekend ?
- Z : Natuurlijk . Ik wou mijn woorden kracht bijzetten door het mannetjesdier op te hitsen dat in elke man sluimert .
- H : Dan heb je geluk gehad, want de vrouwelijke journalisten waren in de minderheid .
- Z : Die hadden alleen oog voor jou . Je hoefde zelfs je mond niet open te doen, je kreeg zo je applaus .
- H : Eigenaardig dat alleen het profje ontbrak .
- Z : Hij was er . En hoe ! Hij deed niets anders dan nota nemen, half verstopt achter een zuil .
- H : Was dat die vetzak die je zat aan te gapen met zo'n geile blik ? Ik had me hem anders voorgesteld . En zo'n viezerik wou jou in zijn bed ?
- Z : Dat is voor hem een gouden regel . Hij kiest de mooiste en de liefste assistentes . Wie toegeeft krijgt de job .
- H : En de enige bij wie hij bot ving ...
- Z : Dat zal me duur te staan komen . Hij zal wel één en ander genoteerd hebben .
- H : En dan ? Na de triomf van vanavond .
- Z : Hier maak jij een belangrijke fout . Dat applaus betekent mijn definitieve nederlaag als arts .
- H : Nu kan ik je niet meer volgen . Jij krijgt het applaus en je mag opdoeken ?
- Z : Tja ...
- H : Morgen staan de kranten bol van je .
- Z : Wat een ware storm zal ontketenen . En toch zullen ze een manier vinden om me definitief op een zijspoor te zetten . Jammer genoeg sleur ik jou mee in mijn val .
- H : (Begint ongerust te worden) Maar dat is toch te vermijden .
- Z : Ze wisselden slinkse blikken . En daarmee is alles gezegd . Net een ping-pong- wedstrijd waar de ogen het balletje volgen .
- H : (Kwaad) Maar godverdomme toch ! Waarvan kunnen ze je beschuldigen ?

Z : Argumenten te over . Ze zullen zelfs moeite hebben om een keuze te maken . Het zijn experts op dat gebied en ze weten waar ze hun netten moeten uitgooien om kleine garnalen zoals wij te vangen .

H : Weinig hoopgevend .

Z : We moeten ons dus op het ergste voorbereiden . Gelukkig heb ik voor het hele gezelschap kunnen uitschreeuwen dat je niet-schuldig bent . En dat zal van hun beslissing, die ze spoedig zullen nemen, gewoon een schandaal maken .

H : Spoedig, zei je ?

Z : Zeer spoedig zelfs . Ik voel het . Ze komen . We zullen afscheid moeten nemen van mekaar .

H : Maar ... Ik wil jou niet verlaten .

Z : Ik jou evenmin .

H : En als ze komen, laten we ons dan zomaar doen ? We kunnen toch van ons afbijten ?

Ze antwoordt niet en denkt na . Onbeweeglijk . Geconcentreerd . Hij kan zich echter niet meer beheersen .

H : Jij kan misschien afwachten zonder een vinger te bewegen, maar ik zal mijn huid duur verkopen .

Loopt naar de lade en opent ze . Deze is leeg .

H : Heb jij hem ?

Z : Ja . Hier . (Haalt de revolver uit haar handtas)

H : (Teleurgesteld) Is het om je tegen mij te verdedigen in geval ik weer een black-out krijg ?

Z : Nee .

H : Waarom dan ?

Z : Tegen hen . Als ze je komen halen .

Ze richt de revolver op "buiten" . Blijft even zo staan, richt hem op de buitendeur en mikt nauwkeuriger . Dan stopt ze hem in haar handtas, die ze niet meer zal loslaten . Hij is zo ontzet dat hij geen woord kan uitbrengen .

Z : (Beslist) En wees ervan overtuigd dat ik hem zal gebruiken .

H : Je bent dus bereid ... je hele toekomst op te blazen ... voor mij ? ...

Z : Ik heb geen toekomst meer . Toch niet wat de psychiatrie betreft . Bijgevolg ben ik zo goed als gedoemd te sterven als burger . Maar we kunnen evengoed in schoonheid eindigen .

H : Nee . Voor jou is er een uitweg .

Z : Welke ?

H : Laat me vallen .

Z : (Beslist) Nooit . Mijn besluit staat vast . Het spijt me alleen dat ik je analyse nooit kon afwerken . Het antwoord op je black-outs heb ik gevonden: muziek . Maar dit hier . (Steekt de handtas omhoog) Hoe kom je eraan ? Waar hield je hem verborgen ? Heb je hem nog meer gebruikt ? Allemaal vraagtekens .

H : (Pijnlijk, maar oprecht) Ik heb je al gezegd dat ik het niet weet . (Brult) Ik weet het niet ! Ik weet het niet ! Ik weet het niet !

Z : Uit jezelf zal je het nooit te weten komen . Het was mijn taak het uit te vissen . Als ik maar wat meer tijd had . (Scandeert) Ik-zal-het-nooit-we-ten ! Niet-weten is een echte kwelling . Het misterie blijft en ik zal er hoe dan ook moeten in berusten . Het leven is nu eenmaal een aaneenschakeling van vragen tussen twee fundamentele uitersten: "Waarom worden we geboren ?" en "Waarom moeten we sterven ?" . Ik heb niet de pretentie dergelijke immense problemen te kunnen oplossen . Ik zou me beperkt hebben tot een amper plausibele oplossing van jouw probleem . Daarom ben ik als een diepzeeduiker die de diepten van je onderbewustzijn gaan peilen . Maar het lot wou dat ik in ademnood raakte . Bijgevolg komt er geen logisch einde aan je avontuur . Alleen in de film hebben scenario's een begin en een einde . Als ons leven maar zo'n samenhangend verloop kende . In een film moet men tenminste een minimum aan geloofwaardigheid aan de dag leggen, want anders voelt de bioscoopbezoeker zich bedot . Het echte leven is anders . Het is niet doen alsof . En dat is het fundamentele verschil . De antieken maakten er zich van af door te stellen dat het lot blind is . En gelovigen houden vol dat we het antwoord in een ander leven krijgen . Ik geloof niet in een ander leven, maar mijn besluit is duidelijk: het misterie zit in ons, omdat het misterie leven is . Als het geen misterie was, zou het dood zijn . Die eenvoudige waarheid moeten we aanvaarden . We kunnen ons enkel troosten door te zeggen dat het onbelangrijk is hoe het zal eindigen . We moeten ons eigen leven leven, dag na dag, uur na uur . En als ons laatste uur dan slaat, spelen we de laatste rol die ons toegewezen werd . Goed dan . Als hulde aan jouw film spelen we Bonnie en Clyde . (Ze haalt de revolver boven)

H : (Alsof het spelletje hem bevalt) Ogenblikje . Bonnie was niet de enige die kon schieten . Geef hem ook aan mij . (Steekt hand uit)

Z : (Houdt de revolver achter haar rug) Nee . Jij mag hem zelfs niet aanraken .

H : Waarom niet ?

Z : Omdat je dan zou bewijzen dat je een nieuwe black-out hebt . En dan is mijn hele diagnose naar de vaantjes . Daarom heb ik je vingerafdrukken zorgvuldig verwijderd . Ze zullen alleen de mijne vinden en eruit afleiden dat jij hem nooit gebruikte . Zo kom je er zonder kleerscheuren vanaf en mijn diagnose wordt bevestigd .

H : En jij dan ? Of interesseert je dat niet meer ?

Z : Het enige wat mij interessert is te weten wat ik als arts waard ben . Niet slecht overigens, want ze zullen moeten toegeven dat mijn diagnose de enige juiste was .

H : Dat doen ze nooit .

Z : Luister . Als jij, zelfs onder de dreiging van een arrestatie niet gereageerd hebt -want ik ben degene die geschoten heb- is dat een teken dat ik je genezen heb . Dat wordt de nederlaag van de officiële psychiatrie en haar akkolieten . (Pauze) En nu moeten we ons voorbereiden op de aanval .

Ze gaat zitten met het wapen op de schoot . Ze steekt rustig een sigaret op . Reikt er hem een aan . Ze roken . Lange pauze . Plots, alsof hij zich iets herinnert dat hem eerder ontsnapt was, zegt hij:

H : We kunnen toch onmogelijk in complete stilte eindigen ? Elke thriller die zichzelf respecteert heeft achtergrondmuziek nodig om de spanning op te drijven .

Z : Je hebt gelijk . Zorg jij voor een finale met muziek . Heb je al een thema?

H : (Recht) Ik geloof van wel . Ik doe het ! En alsjeblief, doe je best, want in het einde van deze film speel JIJ de hoofdrol .

Z : Ik zal mijn uiterste best doen .

Hij, een laatste aarzeling . Ze doet teken dat hij mag gaan . Hij knikt en glimlacht, alsof hij niet voorgoed afscheid neemt .

H : Wel eh ... Adieu ...

Z : (Glimlacht) Adieu ...

Hij gaat weg . Zij wacht, revolver op haar knieën . De piano begint te spelen . Een fel thema . Zij glimlacht voldaan, neemt de revolver en richt hem op de voordeur, alsof ze stappen hoorde .

Plots is het donker . De muziek zwelt aan, wordt hard en agressief ...

===== E I N D E =====